

U S T A W A

z dnia ... 2025 r.

**o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych
ustaw^{1), 2)}**

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107);
- 2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107).”;

2) w art. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu:

„1a) zasady i tryb wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu;

1b) tryb certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych)(Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej oraz ustawę z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej.

- 1c) tryb przyznawania statusu zaufanych podmiotów sygnalizujących;
- 1d) tryb przyznawania statusu zweryfikowanego badacza;”
- b) uchyla się pkt 2,
- c) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–7 w brzmieniu:
  - „4) zadania właściwych organów, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w tym koordynatora do spraw usług cyfrowych;
  - 5) postępowanie w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
  - 6) odpowiedzialność cywilną za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i postępowanie przed sądem;
  - 7) administracyjne kary pieniężne za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.”;
- 3) w art. 2:
  - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:
    - „1a) dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej - usługodawcę świadczącego usługę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej wobec których Komisja Europejska przyjęła decyzję, o której mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065;
    - 1b) dostawca usługi pośredniej - usługodawcę świadczącego usługę pośrednią;”
  - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2e w brzmieniu:
    - „2a) interfejs internetowy - interfejs internetowy, o którym mowa w art. 3 lit. m rozporządzenia 2022/2065;
    - 2b) koordynator do spraw usług cyfrowych - koordynatora do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;
    - 2c) nielegalne treści - nielegalne treści, o których mowa w art. 3 lit. h rozporządzenia 2022/2065;
    - 2d) obrót - obrót, o którym mowa w art. 3 lit. x rozporządzenia 2022/2065;
    - 2e) platforma internetowa - platformę internetową, o której mowa w art. 3 lit. i rozporządzenia 2022/2065;”

---

³⁾Zmiana niniejszego rozporządzenia została ogłoszona w: Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

- c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) usługa pośrednia - usługę pośrednią, o której mowa w art. 3 lit. g rozporządzenia 2022/2065;”;
- d) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:
„9) właściwy organ - właściwy organ, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;
10) wyszukiwarka internetowa - wyszukiwarkę internetową, o której mowa w art. 3 lit. j rozporządzenia 2022/2065.”;
- 4) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem rozdziałów 2a i 4a–4f”;
- 5) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu oraz nakazy udzielenia informacji

Art. 11a. 1. Prokurator, Policja, organ Krajowej Administracji Skarbowej, usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich:

- 1) których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 119 § 1, art. 148a § 1, art. 151, art. 156a, art. 189a, art. 190 § 1, art. 190a § 2, art. 191a § 1, art. 200 § 3 i 5, art. 200a, art. 200b, art. 202 § 1, 3-4c, art. 224a, art. 256 § 1-2, art. 257, art. 286 § 1 i 2, art. 287 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383), w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24), w art. 12c pkt 5 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162 oraz z 2025 r. poz. 427 i 799), w art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170);
- 2) odnoszących się do nielegalnej sprzedaży towarów lub nielegalnego świadczenia usług, które mogą wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w

ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633);

- 3) pochwalających lub nawołujących do popełnienia czynu zabronionego określonego w pkt 1 lub 2.

2. Usługobiorca może złożyć wniosek o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065, lub na podstawie dobrowolnych czynności sprawdzających, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

3. W przypadku dostawcy usługi hostingu usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1, po skorzystaniu z mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 11b. Organami właściwymi do rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 11a, są:

- 1) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie treści występujących w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo, o której mowa w art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji;
- 2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, w zakresie innych treści.

Art. 11c. W przypadku dostawcy usługi hostingu usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

2. Usługobiorca może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

3. W przypadku gdy dostawca usługi hostingu nie powiadomił usługobiorcy lub zaufanego podmiotu sygnalizującego o decyzji, zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu zgłoszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 11a ust. 1, usługobiorcę lub zaufany podmiot sygnalizujący nielegalnych treści w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

4. W przypadku gdy dostawca usługi hostingu nie przekazał usługobiorcy uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 2, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu, w którym dostawca usługi hostingu nałożył na usługobiorcę ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 11d. Przepisu art. 11a ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) treści o charakterze terrorystycznym, o których mowa w art. 2 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym (Dz. Urz. UE L 172 z 17.05.2021, str. 79);
- 2) danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającym popełnienie przestępstwa szpiegostwa, lub określonych usług teleinformatycznych służących lub wykorzystywanych do spowodowania zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającego popełnienie przestępstwa szpiegostwa, o których mowa w art. 32c ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902);
- 3) naruszeń prawa ochrony konsumentów;
- 4) audycji, wideo lub innych przekazów niezgodnych z art. 47o ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

Art. 11e. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony;
- 3) opis stanu faktycznego, którego dotyczy wniosek, w szczególności informację o skorzystaniu z mechanizmu zgłaszania i działania o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065;
- 4) opis naruszenia;
- 5) informacje umożliwiające identyfikację i dokładne miejsce zamieszczenia nielegalnej treści, takie jak dokładny adres URL lub dokładne adresy URL, lub dodatkowe informacje umożliwiające identyfikację nielegalnych treści, stosownie do rodzaju treści i konkretnego rodzaju usługi pośredniej;

6) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony.

2. Do wniosku dołącza się powiadomienie, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, w przypadku jego otrzymania oraz dowody uprawdopodobniające nielegalny charakter treści będącej przedmiotem wniosku.

Art. 11f 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony;
- 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą wniosku, w tym wskazanie treści, które dostawca usługi hostingu uznał za nielegalne;
- 4) żądanie usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;
- 5) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony.

2. Do wniosku dołącza się uzasadnienie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 11g 1. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku niezwłocznie zawiadamia dostawcę usług pośrednich o otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, oraz o możliwości przedstawienia przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, stanowiska w sprawie.

2. Dostawca usług pośrednich niezwłocznie przekazuje usługobiorcy informacje, o których mowa w ust. 1.

3. Usługobiorca przedstawia organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku stanowisko w sprawie w terminie 2 dni od dnia otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1.

4. Do stanowiska usługobiorcy przepisy art. 11e ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 7 oraz art. 11j ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 11h. Dostawca usług pośrednich przekazuje organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1:

- 1) dane usługobiorcy wymienione w art. 18 ust. 1, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, jeżeli je posiada, oraz

2) materiały, którymi dysponuje, dotyczące przedmiotu wniosku, a w przypadku usługi hostingu, w szczególności materiały zgromadzone w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

2. Dostawca usług pośrednich przekazuje dane i materiały, o których mowa w ust. 1, w terminie 24 godzin od dnia zawiadomienia o wniesionym wniosku, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu.

Art. 11i. Stronami postępowania przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, są:

- 1) wnioskodawca;
- 2) dostawca usług pośrednich;
- 3) usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku.

Art. 11j. 1. Postępowanie dowodowe przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, jest ograniczone do dowodów przekazanych przez wnioskodawcę wraz z wnioskiem, dowodów przekazanych przez dostawcę usług pośrednich, o których mowa w art. 11h, dowodów przekazanych przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie materiałów, którymi dysponuje organ właściwy do rozpatrzenia wniosku.

2. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku w sprawach szczególnie skomplikowanych może przeprowadzać dowody z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin.

3. Wnioskodawca jest obowiązany przedstawić, wraz z wnoszonym wnioskiem, wszystkie dowody pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że wnioskodawca uprawdopodobni, że ich powołanie we wniosku nie było możliwe.

4. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku może pominąć dowód zmierzający w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania.

Art. 11k. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 11l. 1. W wyniku postępowania przeprowadzonego na skutek wniesienia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1, lub pochwalających lub nawołujących do popełnienia takiego czynu zabronionego, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości świadczą o nielegalnej treści;
- 2) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu nie świadczą o nielegalnej treści;
- 3) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości nie świadczą o nielegalnej treści;
- 4) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku może określić zakres uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich w przypadku nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Art. 11m. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, jeżeli jest to niezbędne ze względu na rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody albo ze względu na interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Art. 11n. 1. W przypadku braku skutecznych środków, które mogą doprowadzić do wykonania decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w stosunku do nielegalnych treści występujących w usłudze, o której mowa w art. 4 rozporządzenia 2022/2065, organ

właściwy do rozpatrzenia wniosku może zgłosić domenę internetową na listę ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803).

2. Zgłoszeniu na listę ostrzeżeń podlega domena internetowa, która jest wykorzystywana przez stronę internetową objętą decyzją organu właściwego do rozpatrzenia wniosku, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1. Przepisów art. 21 i art. 22 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej nie stosuje się.

Art. 11o. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, wydaje decyzję:

- 1) o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w terminie 7 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11g ust. 3;
- 2) o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w terminie 2 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11g ust. 3, jeżeli wnioskodawcą jest Policja lub prokurator;
- 3) o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w terminie 21 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11g ust. 3, w sprawach szczególnie skomplikowanych;
- 4) o której mowa w ust. 11l ust. 1 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 2.

Art. 11p. 1. Od decyzji organu właściwego do rozpatrzenia wniosku, o której mowa w art. 11l ust. 1, nie przysługuje odwołanie ani wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Strona może wnieść sprzeciw od decyzji organu właściwego do rozpatrzenia wniosku w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

3. Sprzeciw wnosi się do sądu powszechnego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, o której mowa w art. 11l ust. 1.

4. Organ, który wydał decyzję, o której mowa w art. 11l ust. 1, przekazuje sprzeciw sądowi powszechnemu, wraz z aktami postępowania, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

5. Przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, decyzja, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1 i 2, nie ulega wykonaniu, chyba że decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

6. Termin na wniesienie sprzeciwu przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem decyzji, któremu nie można doręczyć decyzji z uwagi na brak danych,

o których mowa w art. 18 ust. 1, lub który nie przedstawił stanowiska w sprawie na podstawie art. 11g ust. 3, biegnie od dnia przekazania przez dostawcę usług pośrednich informacji, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. Do sprzeciwu usługobiorca dołącza dowód otrzymania informacji, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

7. Sąd rozpoznaje sprzeciw w trybie postępowania nieprocesowego. Sprzeciw zastępuje wniosek w postępowaniu sądowym. Wydając postanowienie sąd stosuje odpowiednio art. 11l.

8. Od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu lub umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie przysługuje skarga kasacyjna.

9. W postępowaniu sądowym prokuratorowi i Policji przysługuje zdolność sądowa oraz zdolność procesowa.

Art. 11q. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do postępowania przed organami, o których mowa w art. 11b, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), z wyłączeniem art. 28 oraz art. 31 tej ustawy.

Art. 11r. W postępowaniach, o których mowa w niniejszym rozdziale, organy, o których mowa w art. 11b, doręczają pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 11s. Uprawnienia Policji, o których mowa w niniejszym rozdziale, przysługują także organom Straży Granicznej w zakresie wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 189a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny.

Art. 11t. Ilekroć przepisy szczególne regulują nakazy udzielenia informacji w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nakazy te spełniają warunki, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.”;

6) uchyla się rozdział 3;

7) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Właściwe organy, koordynator do spraw usług cyfrowych i Krajowa Rada do Spraw Usług Cyfrowych

Art. 15a. 1. Właściwymi organami są:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, w zakresie:
  - a) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065,
  - b) innych naruszeń rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny;
- 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, o których mowa w art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065;
- 3) Prezes UKE – w zakresie spraw innych niż wskazane w pkt 1 i 2.

2. Spory o właściwość między właściwymi organami w zakresie spraw, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.

3. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed właściwymi organami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Od decyzji właściwego organu, wydanych na podstawie art. 22zzc ust. 1, art. 22zdz ust. 1, art. 22zze ust. 1 oraz 22zzh ust. 1, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do postanowień właściwego organu.

6. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do decyzji właściwego organu, o których mowa w rozdziałach 4a–4c.

Art. 15b. Koordynatorem do spraw usług cyfrowych jest Prezes UKE.

Art. 15c. Koordynator do spraw usług cyfrowych współpracuje z Prezesem UOKiK oraz Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie realizacji zadań

określonych w niniejszej ustawie, w szczególności w art. 15d ust. 2, art. 22b ust. 6, art. 22i ust. 4 pkt 2 oraz w art. 22o ust. 4 pkt 2.

Art. 15d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych.

2. Prezes UOKiK i Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestniczą, wspólnie z koordynatorem do spraw usług cyfrowych, w posiedzeniu Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we właściwości Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Art. 15e. 1. W celu przygotowania jednego sprawozdania obejmującego działalność wszystkich właściwych organów, o którym mowa w art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065:

- 1) Prezes UOKiK przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności, o której mowa w art. 15a ust. 1 pkt 1, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności, o której mowa w art. 15a ust. 1 pkt 2, oraz informacje, o których mowa w art. 55 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie lub informacja.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych może zwrócić się do Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z wnioskiem o uzupełnienie sprawozdania lub informacji w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia jego otrzymania.

Art. 15f. 1. Przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych działa Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych, zwana dalej „Radą”.

2. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym koordynatora do spraw usług cyfrowych w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych.

3. Do zadań Rady należy:

- 1) przedstawianie propozycji dotyczących poprawy funkcjonowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz wniosków dotyczących ich funkcjonowania;

- 2) przedstawianie propozycji i wniosków dotyczących realizacji prawa dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy;
- 3) wyrażanie opinii w przedmiocie realizacji obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 4) wyrażanie opinii w innych sprawach z zakresu funkcjonowania rynku usług cyfrowych.

4. W skład Rady wchodzi:

- 1) przewodniczący Rady;
- 2) zastępca przewodniczącego Rady;
- 3) pozostali członkowie Rady w liczbie 10.

5. Przewodniczący Rady, zastępca przewodniczącego Rady oraz pozostali członkowie Rady są powoływani przez koordynatora do spraw usług cyfrowych spośród kandydatów zgłaszanych przez organy pozasądowego rozstrzygania sporów, zaufane podmioty sygnalizujące, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.⁴⁾, organizacje społeczne oraz gospodarcze związane z rynkiem usług cyfrowych.

6. Koordynator do spraw usług cyfrowych może odwołać przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady przed upływem kadencji Rady na wniosek podmiotu, który zgłosił jego kandydaturę.

7. W miejsce odwołanego przewodniczącego Rady, zastępcy przewodniczącego Rady lub innego członka Rady koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje nowego przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.

8. Koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje sekretarza Rady spośród osób zatrudnionych w urzędzie zapewniającym jego obsługę. Koordynator do spraw usług cyfrowych odwołuje sekretarza Rady.

9. Ta sama osoba może pełnić funkcję przewodniczącego Rady nie dłużej niż przez dwie kadencje Rady.

10. Kadencja Rady trwa 4 lata.

11. Przewodniczący Rady kieruje pracami Rady oraz reprezentuje Radę na zewnątrz.

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

12. Obsługę administracyjną Rady zapewnia urząd zapewniający obsługę Prezesa UKE.

13. Wydatki związane z działalnością Rady pokrywa się ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE.

14. Urząd zapewniający obsługę Prezesa UKE zwraca członkom Rady koszty przejazdów na posiedzenia Rady, na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

15. Tryb pracy Rady określa regulamin ustalony przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Art. 15g. 1. Organy pozasądowego rozstrzygania sporów, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, mogą otrzymywać dotację celową z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE, na realizację zadań w zakresie rozstrzygania sporów dotyczących decyzji podjętych przez dostawcę platformy internetowej, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

2. Zaufane podmioty sygnalizujące, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, mogą otrzymywać dotację celową z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE, na realizację zadań w zakresie zgłaszania nielegalnych treści za pośrednictwem mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

3. Dotacji, o której mowa w ust. 1 i 2, udziela się w drodze otwartego i niedyskryminacyjnego naboru wniosków o udzielenie dofinansowania.

4. Warunkiem ubiegania się o udzielenie dofinansowania jest spełnienie wymagań określonych każdorazowo dla danego naboru wniosków o udzielenie dofinansowania.

5. Łączną kwotę dotacji, o której mowa w ust. 1 i 2, określa ustawa budżetowa.”.

8) po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a-4f w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Certyfikacja organów pozasądowego rozstrzygania sporów

Art. 22a. Certyfikacji, o której mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, dokonuje koordynator do spraw usług cyfrowych na okres 5 lat, na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065.

Art. 22b. 1. Podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji składa do koordynatora do spraw usług cyfrowych wnioski o dokonanie certyfikacji.

2. Wniosek sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

3. Wniosek zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji;
- 2) adres siedziby albo adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji;
- 4) kategorie spraw, w zakresie których podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których ubiega się o dokonanie certyfikacji;
- 5) język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej, w których dany podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji może rozstrzygać spory.

4. Do wniosku dołącza się dokumenty, które zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22c 1. Przed dokonaniem certyfikacji koordynator do spraw usług cyfrowych zasięga opinii organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji w celu oceny, czy podmiot ten posiada wiedzę dotyczącą konkretnego obszaru nielegalnych treści lub wiedzę dotyczącą stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej.

2. Organ administracji publicznej przedstawia opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia mu wniosku o jej wydanie.

3. Jeżeli organ administracji publicznej nie zajmie stanowiska w wyznaczonym terminie, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony.

Art. 22d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22b ust. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22b ust. 3, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 22b ust. 2 lub 4, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji do jego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania powoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 22e 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji o jej dokonaniu.

2. Dokumentem potwierdzającym dokonanie certyfikacji jest certyfikat wydawany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.

3. Certyfikat zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 2) nazwę organu dokonującego certyfikacji oraz wskazanie adresu jego siedziby;
- 3) numer lub oznaczenie certyfikatu;
- 4) okres na jaki została dokonana certyfikacja;
- 5) datę wydania certyfikatu;
- 6) informacje, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2022/2065;
- 7) podpis organu dokonującego certyfikacji albo osoby przez niego upoważnionej.

Art. 22f. W okresie, na jaki została dokonana certyfikacja, certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać warunki certyfikacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22g. 1. Na wniosek certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów, koordynator do spraw usług cyfrowych przedłuża okres na jaki została dokonana certyfikacja na kolejne 5 lat, jeżeli organ ten spełnia warunki, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

2. Wniosek składa się nie później niż 30 dni przed dniem upływu okresu na jaki została dokonana certyfikacja.

3. Wniosek zawiera informacje, o których mowa w art. 22b ust. 3. Do wniosku dołącza się oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22h. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz certyfikowanych organów pozasądowego rozstrzygania sporów zawierający następujące informacje:

- 1) nazwę certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów wraz z numerem certyfikatu;
- 2) adres siedziby albo adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 3) adres poczty elektronicznej certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów;

- 4) konkretne sprawy, w zakresie których certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których dokonano jego certyfikacji;
- 5) język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej, w których certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów może rozstrzygać spory.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zamieszcza wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego obsługę Prezesa UKE.

Art. 22i. Koordynator do spraw usług cyfrowych, odmawia, w drodze decyzji, dokonania certyfikacji, jeżeli podmiot ubiegający się dokonanie certyfikacji nie spełnia warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22j. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony, w celu oceny spełniania warunków certyfikacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065, do przeprowadzenia czynności sprawdzających dotyczących podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji oraz certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot albo organ, o którym mowa w ust. 1, o zamiarze przeprowadzenia czynności sprawdzających.

3. Czynności sprawdzające przeprowadza się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia podmiotowi albo organowi, o którym mowa w ust. 1, zawiadomienia o zamiarze ich przeprowadzenia. Jeżeli czynności sprawdzające nie zostaną rozpoczęte w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, ich przeprowadzenie wymaga ponownego zawiadomienia.

4. Czynności sprawdzające przeprowadza się na podstawie wydanego przez koordynatora do spraw usług cyfrowych imiennego upoważnienia, które zawiera następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej czynności sprawdzające;
- 2) nazwa podmiotu albo organu, o którym mowa w ust. 1;
- 3) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia czynności sprawdzających;
- 4) zakres czynności sprawdzających;
- 5) datę i miejsce jego wystawienia;
- 6) podpis koordynatora do sprawy usług cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej .

Art. 22k. 1. Osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające jest uprawniona do:

- 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1;
- 2) wglądu do dokumentów i informacji w zakresie objętym czynnościami sprawdzającymi;
- 3) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień w zakresie objętym czynnościami sprawdzającymi.

2. Czynności sprawdzających dokonuje się w obecności podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1, lub osoby przez niego upoważnionej.

3. Z czynności sprawdzających sporządza się projekt protokołu., który przekazuje się podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1.

4. Projekt protokołu zawiera w szczególności następujące informacje:

- 1) nazwa podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1;
- 2) określenie zakresu czynności sprawdzających;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności sprawdzających;
- 4) imiona i nazwiska osób przeprowadzających czynności sprawdzające;
- 5) opis przebiegu czynności sprawdzających;
- 6) ustalenia z przeprowadzonych czynności sprawdzających;
- 7) informację o spełnianiu albo niespełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065;
- 8) podpis koordynatora do spraw usług cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej.

5. Podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1, przysługuje prawo wniesienia do koordynatora do spraw usług cyfrowych zastrzeżeń do otrzymanego projektu protokołu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego projektu.

6. W przypadku wniesienia zastrzeżeń, osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część projektu protokołu.

7. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1, informację o tym wraz z uzasadnieniem.

8. Protokół podpisują koordynator do spraw usług cyfrowych albo osoba przez niego upoważniona oraz podmiot albo organ, o którym mowa w art. 22j ust. 1.

9. O odmowie podpisania protokołu koordynator do spraw usług cyfrowych czyni wzmiankę w protokole.

10. Od protokołu nie przysługują środki odwoławcze.

Art. 22l. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych cofa, w drodze decyzji, certyfikację w przypadku stwierdzenia, że certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów nie spełnia już warunków, których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja o cofnięciu certyfikacji podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22m. Od decyzji koordynatora do spraw usług cyfrowych, o których mowa w art. 22i i art. 22l ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 22n. 1. Certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów przekazują koordynatorowi do spraw usług cyfrowych sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. W terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania koordynator do spraw usług cyfrowych może wezwać certyfikowany pozasądowy organ rozstrzygania sporów do uzupełnienia sprawozdania, o którym mowa w art. 21 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia 2022/2065. Certyfikowany pozasądowy organ rozstrzygania sporów uzupełnia sprawozdanie w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Do przekazania sprawozdania lub jego uzupełnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 2.

Rozdział 4b

Przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego

Art. 22o. Przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonuje koordynator do spraw usług cyfrowych na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065.

Art. 22p. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego składa do koordynatora do spraw usług cyfrowych wnioski o przyznanie takiego statusu. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 2.

2. Wniosek o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego zawiera następujące informacje:

1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;

- 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 4) konkretne dziedziny, w których podmiot ubiega się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i w zakresie których dysponuje wiedzą ekspercką oraz kompetencjami;
- 5) informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

3. Do wniosku dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22q. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065:

- 1) występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art.1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781), dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot w celu ochrony danych osobowych;
- 2) zasięga opinii innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny posiadania, czy podmiot ten posiada wiedzę dotyczącą konkretnego obszaru nielegalnych treści lub wiedzę dotyczącą stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, przedstawiają informację albo opinię, w terminie 30 dni od dnia doręczenia im wniosku o jej wydanie.

3. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 1, nie przedstawią informacji albo opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg jej uzyskania został spełniony.

Art. 22r. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22p ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22p ust. 2, nie jest opatrzony odpowiednim podpisem lub nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 22p

ust. 3, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 22s .1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego o przyznaniu tego statusu.

2. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest zaświadczenie wydawane przez koordynatora do spraw usług cyfrowych, zawierające następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 2) nazwę organu przyznającego status zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz wskazanie adresu jego siedziby;
- 3) numer lub oznaczenie zaświadczenia;
- 4) datę wydania zaświadczenia;
- 5) informacje o dziedzinach, w których podmiot, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego, dysponuje wiedzą ekspercką;
- 6) podpis organu przyznającego status zaufanego podmiotu sygnalizującego albo osoby przez niego upoważnionej.

Art. 22t. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz zaufanych podmiotów sygnalizujących, zawierający następujące informacje:

- 1) nazwę zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 2) adres siedziby zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 3) adres poczty elektronicznej zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 4) konkretne dziedziny, w zakresie których zaufany podmiot sygnalizujący dysponuje wiedzą ekspercką.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zamieszcza wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego obsługę Prezesa UKE.

Art. 22u. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.

Art. 22v. 1. W celu oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzenia czynności sprawdzających u podmiotu ubiegającego się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz u podmiotu, któremu przyznano taki status. Przepisy art. 22j ust. 2-4 oraz art. 22k stosuje się odpowiednio.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiesza, w drodze postanowienia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego na okres trwania czynności sprawdzających w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065. Na postanowienie nie przysługuje zażalenie.

Art. 22w. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych cofa, w drodze decyzji, status zaufanego podmiotu sygnalizującego w przypadku stwierdzenia, że podmiot, któremu przyznano ten status, przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22x. Od decyzji koordynatora do spraw usług cyfrowych, o których mowa w art. 22u ust. 1 i art. 22w ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 22y. 1. Zaufane podmioty sygnalizujące przekazują koordynatorowi do spraw usług cyfrowych coroczne sprawozdanie dotyczące zgłoszeń dokonanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. Do złożenia sprawozdania stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 2.

Rozdział 4c

Status zweryfikowanego badacza

Art. 22z. Koordynator do spraw usług cyfrowych przyznaje status zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, w celu udzielenia dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22za. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoba ubiegająca się o przyznanie takiego statusu składa wniosek dotyczący potrzeby przeprowadzenia konkretnych badań, o których mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 2.

2. Wniosek zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo imię i nazwisko osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;

- 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo adres zamieszkania osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;
- 4) informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

3. Do wniosku dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zb. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza:

- 1) występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot albo osobę w celu ochrony danych osobowych;
- 2) zasięga opinii innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem badań objętych zakresem wniosku o dostęp do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, w celu oceny, czy we wniosku wykazano, że oczekiwane wyniki badań przyczynią się do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, oraz do oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 rozporządzenia 2022/2065.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, przedstawia informację albo opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie.

3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, nie przedstawi informacji albo opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg jej uzyskania został spełniony.

Art. 22zc. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22za ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22za ust. 2 i 3, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osobę ubiegającą się o przyznanie takiego statusu

do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 22zd. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osobę ubiegającą się o przyznanie takiego statusu o przyznaniu statusu zweryfikowanego badacza.

2. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zweryfikowanego badacza jest zaświadczenie wydawane przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Art. 22ze. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje wnioski, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej.

Art. 22zf. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych, w drodze decyzji, wyraża zgodę albo nie wyraża zgody na zmianę wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, na wniosek bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, złożony na podstawie art. 40 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22zg. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, przyznania statusu zweryfikowanego badacza, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoba ubiegająca się o przyznanie takiego statusu nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.

Art. 22zh. 1. W celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzenia czynności sprawdzających u:

- 1) podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie takiego statusu;
- 2) podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza albo osoby, której przyznano ten status.

2. Do oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, przepisy art. 22j ust. 2-4 oraz art. 22k stosuje się odpowiednio.

Art. 22zi. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych wydaje decyzję o zakończeniu dostępu do danych dla podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza albo osoby, której przyznano taki status w przypadku stwierdzenia, że ten podmiot albo

osoba przestała spełniać warunki, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. O wydanej decyzji, o której mowa w ust. 1, koordynator do spraw usług cyfrowych informuje zainteresowanego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej oraz cofa wnioski, o którym mowa w art. 40 ust. 4 lub 6 rozporządzenia 2022/2065, skierowany do takiego dostawcy.

Art. 22zj. Od decyzji koordynatora do spraw usług cyfrowych, o których mowa w art. 22zf ust. 1, art. 22zg ust. 1 i art. 22zi ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Rozdział 4d

Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich

Art. 22zk. 1. Usługobiorca lub inny podmiot, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia 2022/2065, może wnieść do koordynatora do spraw usług cyfrowych skargę na dostawcę usług pośrednich w związku z zarzucanym naruszeniem obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej.

2. Skarga zawiera następujące informacje:

- 1) informacje o dostawcy usług pośrednich, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz wskazanie usługi pośredniej, której dotyczy skarga;
- 2) opis stanu faktycznego będącego podstawą skargi;
- 3) wskazanie naruszenia przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 4) wskazanie przepisu rozporządzenia 2022/2065, którego naruszenie zarzuca skarżący;
- 5) uprawdopodobnienie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065;
- 6) dane identyfikujące skarżącego.

3. Do skargi dołącza się dokumenty albo ich kopie, które mogą stanowić dowód naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, w szczególności materiały, zrzuty ekranu, nagrania lub inne elementy potwierdzające stan faktyczny będący podstawą skargi.

4. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje skarżącemu, w terminie określonym w art. 35-37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, informację o sposobie rozpatrzenia skargi wraz z uzasadnieniem.

5. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje skarżącemu informację o przekazaniu skargi koordynatorowi do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego dla miejsca siedziby dostawcy usług pośrednich, którego dotyczy skarga.

6. Koordynator do spraw usług cyfrowych może żądać od skarżącego przedstawienia tłumaczenia na język polski sporządzonej w języku obcym skargi i materiałów, o których mowa w ust. 3, przedłożonych przez skarżącego.

Art. 22zl. 1. Postępowanie przed właściwym organem jest prowadzone jako postępowanie wyjaśniające albo postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Postępowanie wyjaśniające może poprzedzać wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zm. 1. Właściwy organ może wszcząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Postępowanie wyjaśniające może mieć na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Zakończenie postępowania wyjaśniającego następuje w drodze postanowienia.

4. Postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych - nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 22zn. 1. Właściwy organ wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Właściwy organ wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadamia o tym strony postępowania.

Art. 22zo. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, w celu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065,

właściwy organ może przeprowadzić kontrolę podmiotu, wobec którego zostało wszczęte postępowanie oraz kontrolę innych osób działających w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawców usług pośrednich, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, zwanych dalej „podmiotem kontrolowanym”, w zakresie objętym tym postępowaniem.

2. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu.

Art. 22zp. 1. Kontrola może być przeprowadzona przez upoważnionego pracownika urzędu obsługującego właściwy organ, zwanego dalej „kontrolującym”.

2. Właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 60 rozporządzenia 2022/2065;
- 2) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.

Art. 22zq. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli albo do udziału w kontroli zawiera następujące informacje:

- 1) nazwa właściwego organu przeprowadzającego kontrolę;
- 2) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w art. 22zp ust. 2 - imiona i nazwiska tych osób oraz numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 4) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 5) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 6) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 7) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska;
- 8) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu kontrolowanego;
- 9) datę i miejsce wystawienia upoważnienia.

2. Kontrolujący doręcza podmiotowi kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazuje legitymację służbową, a osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w art. 22zp ust. 2, okazują paszport albo inny dokument potwierdzający tożsamość.

3. W przypadku nieobecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość mogą być okazane innemu pracownikowi podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny niebędący jednak pracownikiem właściwego organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie podmiotowi kontrolowanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od dnia wszczęcia kontroli.

Art. 22zr. 1. Kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu kontrolowanego;
- 2) żądania udostępnienia związanych z przedmiotem kontroli akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów oraz ich odpisów i wyciągów, korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, informatycznych nośników danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 .r poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1006, 1019 i 1158), innych urządzeń zawierających dane informatyczne lub udostępnienia systemów informatycznych, w tym zapewnienia dostępu do systemów informatycznych będących własnością innego niż podmiot kontrolowany podmiotu, zawierających dane podmiotu kontrolowanego związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim podmiot kontrolowany ma do nich dostęp;
- 3) sporządzania notatek z materiałów, o których mowa w pkt 2;
- 4) żądania sporządzenia przez podmiot kontrolowany kopii lub wydruków materiałów, o których mowa w pkt 2, oraz kopii lub wydruków informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w pkt 2;
- 5) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym objętym przedmiotem kontroli;
- 6) żądania udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień od pracowników podmiotu kontrolowanego;
- 7) zabezpieczania materiałów, o których mowa w pkt 2, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych;

8) opieczętowania lokali, pomieszczeń lub przedmiotów w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.

2. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli, o której mowa w art. 22zp ust. 2, przysługują uprawnienia kontrolującego, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3.

Art. 22zs. 1. Właściwy organ może zwrócić się do Policji lub Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanej dalej „NASK-PIB”, o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli, jeżeli jest to niezbędne do jej przeprowadzenia.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, zapewniają pomoc w przeprowadzeniu kontroli.

3. Pomoc udzielana przez:

- 1) Policję polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania kontroli i osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości tych osób;
- 2) NASK-PIB polega na udzieleniu wsparcia w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych.

4. Właściwy organ występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy do komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli lub do NASK-PIB co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli. W przypadkach niecierpiących zwłoki właściwy organ występuje z wnioskiem co najmniej 3 dni przed planowanym dniem rozpoczęcia kontroli.

5. Koszty poniesione przez Policję lub NASK-PIB z tytułu udzielonej pomocy w przeprowadzeniu kontroli ponosi właściwy organ. Do ustalania poniesionych kosztów przepis art. 105ca ust. 4 zdanie drugie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616 oraz z 2025 r. poz. 794) stosuje się odpowiednio.

Art. 22zt. 1. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba przez niego upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jest obowiązany:

- 1) udzielać kontrolującemu wszelkich potrzebnych informacji;
- 2) zapewnić kontrolującemu warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli, w tym:
  - a) sporządzanie kopii lub wydruków materiałów, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, oraz kopii lub wydruków informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w tym przepisie,

- b) w miarę możliwości samodzielne zamknięte pomieszczenie, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli,
  - c) wydzielone miejsce do przechowywania dokumentów i zabezpieczonych przedmiotów,
  - d) środki łączności, którymi dysponuje, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli;
- 3) umożliwić kontrolującemu wstęp na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach;
  - 4) udostępnić kontrolującemu materiały, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, lub inne przedmioty mogące stanowić dowód w sprawie;
  - 5) umożliwić kontrolującemu dostęp do informatycznych nośników danych, urządzeń lub systemów informatycznych, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, w zakresie informacji zgromadzonych na tych nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, w tym do korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną.

2. Podmiot kontrolowany dokonuje potwierdzenia za zgodność z oryginałem sporządzonych kopii dokumentów i wydruków. W przypadku odmowy potwierdzenia za zgodność z oryginałem potwierdza je kontrolujący, o czym czyni wzmiankę w protokole kontroli.

Art. 22zu. 1. Kontrolujący lub osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w art. 22zp ust. 2, ustalają stan faktyczny na podstawie dowodów zebranych w toku kontroli, w szczególności na podstawie dokumentów, przedmiotów, oględzin, ustnych lub pisemnych wyjaśnień i oświadczeń oraz innych nośników informacji.

2. Dowody zebrane w toku kontroli mogą zostać zabezpieczone przez:

- 1) pozostawienie ich w wydzielonym lub oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu u podmiotu kontrolowanego;
- 2) złożenie, za pokwitowaniem udzielonym podmiotowi kontrolowanemu, na przechowanie w pomieszczeniu urzędu obsługującego właściwy organ.

Art. 22zv. 1. Właściwy organ w toku kontroli może wydać postanowienie o zajęciu akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów, korespondencji lub informatycznych nośników danych, urządzeń, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, na czas niezbędny do przeprowadzenia kontroli, nie dłuższy niż 7 dni.

2. Osobę posiadającą przedmioty, o których mowa w ust. 1, kontrolujący wzywa do ich wydania dobrowolnie, a w przypadku odmowy ich wydania może przeprowadzić ich odebranie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Na postanowienie o zajęciu przedmiotów zażalenie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia.

4. Do zabezpieczenia na miejscu kontroli, w celu wykonywania czynności w toku kontroli, akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów, korespondencji, informatycznych nośników informacji, urządzeń, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, jak również do zabezpieczenia pomieszczeń podmiotu kontrolowanego, w których znajdują się te przedmioty, w tym do opieczetowania, o którym mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 8, przepisów ust. 1-3 nie stosuje się.

5. Przedmioty podlegające zajęciu należy po dokonaniu oględzin i sporządzeniu protokołu zajęcia zabrać albo oddać na przechowanie osobie godnej zaufania z zaznaczeniem obowiązku ich przedstawienia na żądanie właściwego organu.

6. Protokół zajęcia zawiera następujące informacje:

- 1) oznaczenie sprawy, z którą zajęcie ma związek;
- 2) dokładne wskazanie godziny rozpoczęcia i zakończenia czynności;
- 3) dokładną listę zajętych przedmiotów i, w miarę potrzeby, ich opis;
- 4) wskazanie postanowienia właściwego organu o zajęciu;
- 5) podpis kontrolującego, który dokonał zajęcia, i podmiotu kontrolowanego albo osoby upoważnionej przez podmiot kontrolowany.

7. Kontrolujący, który dokonał zajęcia, jest obowiązany do natychmiastowego wręczenia osobom zainteresowanym pokwitowania stwierdzającego, jakie przedmioty zostały zajęte, oraz do niezwłocznego powiadomienia podmiotu kontrolowanego, którego przedmioty zostały zajęte, o dokonanych zajęciach.

8. Zajęte przedmioty zwraca się niezwłocznie po stwierdzeniu, że są one zbędne dla postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, albo po uchyleniu przez Sąd Okręgowy w Warszawie - sąd ochrony konkurencji i konsumentów, zwany dalej „sądem ochrony konkurencji i konsumentów”, postanowienia o zajęciu przedmiotów, jednak nie później niż po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 22zw. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli może to usprawnić przeprowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter działalności prowadzonej przez podmiot kontrolowany.

Art. 22zx. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli , który doręcza się podmiotowi kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności następujące informacje:

- 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 2) określenie zakresu kontroli;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 4) imię i nazwisko kontrolującego;
- 5) opis przebiegu kontroli;
- 6) ustalenia z przeprowadzonej kontroli;
- 7) podpis kontrolującego i podmiotu kontrolowanego.

3. Podmiotowi kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia do protokołu kontroli zastrzeżeń, które wnosi do właściwego organu w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu projektu protokołu kontroli.

4. W przypadku wniesienia zastrzeżeń kontrolujący dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część protokołu kontroli w formie aneksu do tego protokołu.

5. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części, kontrolujący przekazuje podmiotowi kontrolowanemu informacje o tym wraz z uzasadnieniem.

6. Od protokołu kontroli nie przysługują środki odwoławcze.

7. O odmowie podpisania protokołu kontroli kontrolujący czyni wzmiankę w tym protokole.

Art. 22zy. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, w przypadku gdy podmiotem kontrolowanym jest przedsiębiorca, do kontroli stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.⁵⁾).

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622, 769 i 1168.

Art. 22zz. 1. Właściwy organ, kontrolujący oraz osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w art. 22zp ust. 2, są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, jak również ochrony innych informacji pozyskanych w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych, w tym:

- 1) informacji znanych ograniczonej liczbie osób, których ujawnienie może wywołać negatywne skutki dla osoby, która te informacje przedstawiła, lub dla osoby trzeciej, w sytuacji gdy interes, który może być naruszony wskutek ujawnienia tych informacji, zasługuje na ochronę;
- 2) dokumentów sporządzonych na użytek wewnętrzny właściwego organu, Komisji Europejskiej lub koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz korespondencji między tymi organami.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do informacji powszechnie dostępnych, informacji o wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, oraz informacji o wydaniu decyzji kończących to postępowanie i o ustaleniach zawartych w tych decyzjach.

Art. 22zza. 1. Jeżeli w toku kontroli podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona oświadczy, że ujawnione w toku kontroli materiały, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, w tym informacje zawarte na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w tym przepisie:

- 1) zawierają pisemną komunikację między podmiotem kontrolowanym a niezależnym od podmiotu kontrolowanego adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą, o której mowa w art. 2a tej ustawy, wytworzoną w celu realizacji prawa podmiotu kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola, lub
- 2) zostały sporządzone wyłącznie w celu realizacji prawa podmiotu kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej od osób, o których mowa w pkt 1, w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola

- kontrolujący pozostawia te materiały, w tym pisma lub dokumenty, w miejscu kontroli.

2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, kontrolujący może zapoznać się pobieżnie z pismem lub dokumentem, w sposób pozwalający na ustalenie

autora, adresata, tytułu oraz przedmiotu pisma lub dokumentu oraz daty jego sporządzenia. Kontrolujący jest uprawniony do żądania od podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej dodatkowych ustnych wyjaśnień w przedmiocie złożonego oświadczenia oraz przygotowania wersji pisma lub dokumentu niezawierającej informacji objętych ochroną z ust. 1, jeżeli jest to możliwe.

3. Jeżeli oświadczenie podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, o którym mowa w ust. 1, budzi wątpliwości w zakresie spełnienia przez dany dokument lub pismo przesłanek, o których mowa w ust. 1, kontrolujący niezwłocznie, nie później niż po zakończeniu kontroli, przekazuje pismo lub dokument, którego dotyczy wątpliwość, sądowi ochrony konkurencji i konsumentów w sposób zapewniający należyte zabezpieczenie przed ujawnieniem treści tego pisma lub dokumentu.

4. Na podmiocie kontrolowanym spoczywa ciężar dowodu, że materiały, o których mowa w ust. 1, spełniają przesłanki określone w tym przepisie.

5. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów po zapoznaniu się z pismami lub dokumentami, o których mowa w ust. 3, wydaje w terminie miesiąca od dnia ich przekazania postanowienie o ich zwrocie podmiotowi kontrolowanemu w całości albo w części, jeżeli spełniają one przesłanki, o których mowa w ust. 1, albo wydaje postanowienie o ich zwrocie w całości albo w części właściwemu organowi na potrzeby prowadzonego postępowania. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji. Postanowienie podlega wykonaniu z chwilą uprawomocnienia.

Art. 22z zb. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, właściwy organ może przeprowadzić kontrolę na wniosek Komisji Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 69 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika właściwego organu;
- 2) pracownika Komisji Europejskiej;
- 3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości.

3. W przypadku gdy dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna odpowiednia osoba sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia 2022/2065, osobom upoważnionym przez właściwy organ do

udziału w tej kontroli, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w 22zr ust. 1, art. 22zs i art. 22zt, 22zu, 22zv i 22zw.

Art. 22zzc. 1. Właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, nakazującą zaprzestania naruszeń, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków tych obowiązków.

2. W decyzji właściwy organ wskazuje środki usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 w celu zapewnienia wykonania nakazu, w tym w szczególności może:

- 1) zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonych w decyzji;
- 2) nakazać publikację decyzji w całości lub w części, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna, w określonej w niej formie, na koszt dostawcy usług pośrednich.

3. W przypadku braku innych skutecznych środków, które mogą doprowadzić do usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ w decyzji, nakazuje dostawcy usług pośrednich:

- 1) zamieszczenie wyraźnego ostrzeżenia dla usługobiorców wchodzących na interfejs internetowy;
- 2) uniemożliwienie dostępu do treści naruszającej rozporządzenie 2022/2065.

4. Środki, o których mowa w ust. 2-3, powinny być proporcjonalne do wagi i rodzaju naruszenia.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może podlegać natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22zzd. 1. Jeżeli dostawca usług pośrednich zaprzestał w trakcie prowadzonego postępowania naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie ich naruszania. Przepisy art. 22zzc ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

2. Ciężar udowodnienia zaprzestania naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w ust. 1, spoczywa na dostawcy usług pośrednich.

Art. 22zze. 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich:

- 1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub

- zaniechania określonych działań skutkujących naruszeniem oraz do usunięcia skutków tego naruszenia;
- 2) zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia
- właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań.

2. W decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji, lub do publikacji decyzji w całości albo w części na koszt dostawcy usług pośrednich.

3. W decyzji właściwy organ nakłada na dostawcę usług pośrednich obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

4. Właściwy organ uchyla decyzję w przypadku gdy:

- 1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;
- 2) dostawca usług pośrednich nie wykonuje zobowiązań lub obowiązków, o których mowa w ust. 2-3.

5. Właściwy organ może, za zgodą dostawcy usług pośrednich, z urzędu uchylić decyzję w przypadku gdy nastąpiła zmiana okoliczności, mających istotny wpływ na wydanie decyzji.

6. W przypadku uchylecia decyzji właściwy organ orzeka co do istoty sprawy.

Art. 22zff. 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065, a dalsza działalność dostawcy usług pośrednich może spowodować poważne i trudne do usunięcia szkody, właściwy organ, w celu zapobieżenia ryzyku wystąpienia tych szkód, może, w drodze postanowienia, zobowiązać dostawcę, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, do ograniczenia zakresu świadczonych usług lub zmiany praktyk naruszających te obowiązki.

2. W postanowieniu właściwy organ określa termin obowiązywania ograniczenia zakresu świadczonych usług lub termin zmiany praktyk, o których mowa w ust. 1, nie dłuższy niż do dnia wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

4. W przypadku wniesienia zażalenia na postanowienie właściwy organ przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 10 dni od dnia otrzymania zażalenia.

5. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów rozpoznaje zażalenie w terminie 2 miesięcy od dnia jego przekazania przez właściwy organ.

Art. 22zzg. 1. Właściwy organ może bez wszczynania postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, wystąpić do dostawcy usług pośrednich w sprawie podejrzenia naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Dostawca usług pośrednich, do którego właściwy organ skierował wystąpienie, może w terminie określonym przez ten organ przekazać stanowisko w tej sprawie.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie może być krótszy niż 7 dni, licząc od dnia doręczenia wystąpienia dostawcy usług pośrednich.

Art. 22zzh. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może żądać, w drodze decyzji, aby organ zarządzający dostawcy usług pośrednich zbadał sytuację oraz przyjął i przedłożył właściwemu organowi plan działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2022/2065.

2. W decyzji właściwy organ określa termin przedłożenia planu działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2022/2065.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może złożyć wniosek do sądu ochrony konkurencji i konsumentów o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia tych obowiązków.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje postanowienie w przedmiocie nakazu, które uzasadnia z urzędu.

5. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się do sądu drugiej instancji za pośrednictwem sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania nakazu, o którym mowa w ust. 3.

6. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów przedstawia akta sprawy sądowi drugiej instancji w terminie 7 dni od dnia wpływu zażalenia oraz doręcza stronie postępowania odpis zażalenia.

7. Strona postępowania może wnieść odpowiedź na zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia jej odpisu zażalenia.

8. Sąd drugiej instancji rozpoznaje zażalenie niezwłocznie i wydaje postanowienie w przedmiocie zażalenia, które uzasadnia z urzędu.

9. Na postanowienia sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.

Art. 22zzi. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zm ust. 1 lub art. 22zn ust. 1, dostawcy usług pośrednich są obowiązani do udzielania wszelkich koniecznych informacji, w tym przekazywania dokumentów na żądanie właściwego organu.

2. Żądanie zawiera:

- 1) wskazanie celu żądania;
- 2) wskazanie zakresu informacji;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

3. Każdy ma prawo składania na piśmie - z własnej inicjatywy lub na prośbę właściwego organu - wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.

4. Osoba fizyczna, do której zostało skierowane żądanie, o którym mowa w ust. 1, może odmówić udzielenia informacji tylko wtedy, gdy naraziłoby to ją lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 22zzj. 1. Od decyzji wydanych przez właściwy organ na podstawie art. 22zcc ust. 1, art. 22zcd ust. 1, art. 22zce ust. 1 oraz 22zch ust. 1 przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji właściwy organ przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia odwołania.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego

(Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620 i 1172) o postępowaniu w sprawach usług świadczonych drogą elektroniczną.

4. Jeżeli właściwy organ uzna odwołanie za słuszne, może - nie przekazując akt sądowi ochrony konkurencji i konsumentów - uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie przysługuje odwołanie. Uchylając albo zmieniając decyzję, właściwy organ stwierdza jednocześnie, czy decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa.

5. Przed przekazaniem odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów lub uchyleniem albo zmianą decyzji właściwy organ może również, w uzasadnionych przypadkach, przeprowadzić dodatkowe czynności zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Art. 22zzk. W sprawach dotyczących dowodów w postępowaniu przed właściwym organem w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio art. 227-315 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 22zzl. W postępowaniach, o których mowa w niniejszym rozdziale, właściwy organ doręcza pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.

Rozdział 4e

Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądami

Art. 22zzm. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu 2022/2065, do roszczeń usługobiorców z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

2. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 rozporządzenia 2022/2065, jest właściwy sąd okręgowy.

Art. 22zzn. 1. O wniesieniu pozwu oraz prawomocnym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o którym mowa w art. 54 tego rozporządzenia, sąd zawiadamia niezwłocznie właściwy organ.

2. Właściwy organ zawiadomiony o toczącym się postępowaniu niezwłocznie informuje sąd o każdej sprawie dotyczącej tego samego naruszenia przepisów

rozporządzenia 2022/2065, która toczy się przed właściwym organem albo została zakończona. Właściwy organ niezwłocznie informuje sąd również o wszczęciu każdego postępowania w sprawie dotyczącej tego samego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

3. Sąd zawiesza postępowanie, jeżeli sprawa dotycząca tego samego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 została wszczęta przed właściwym organem.

4. Sąd umarza postępowanie w zakresie, w jakim prawomocna decyzja właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 uwzględnia roszczenie dochodzone przed sądem.

5. Ustalenia prawomocnej decyzji właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 wiążą sąd w postępowaniu o naprawienie szkody wyrządzonej na skutek naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 co do stwierdzenia naruszenia tych przepisów.

Art. 22zzo. 1. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, które mogą być dochodzone w postępowaniu przed sądem, właściwy organ lub zaufany podmiot sygnalizujący może wytaczać powództwa na rzecz usługobiorcy z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, za jego zgodą, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do właściwego organu lub zaufanego podmiotu sygnalizującego stosuje się odpowiednio art. 55-60 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 22zpz. Właściwy organ, jeżeli uzna, że przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi opinię w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zqq. Do postępowania w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 rozporządzenia 2022/2065, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Rozdział 4f

Przepisy o karach pieniężnych

Art. 22zr. 1. Dostawca usług pośrednich, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 9 ust. 1 i 5 rozporządzenia 2022/2065,
- 2) art. 11 rozporządzenia 2022/2065,
- 3) art. 12 rozporządzenia 2022/2065,
- 4) art. 13 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2022/2065,
- 5) art. 14 ust. 1-4 rozporządzenia 2022/2065,
- 6) art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Dostawca usługi hostingu, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 16 ust. 1, 2 i 4-6 rozporządzenia 2022/2065,
- 2) art. 17 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia 2022/2065,
- 3) art. 18 rozporządzenia 2022/2065

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

3. Dostawca platformy internetowej, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 20 rozporządzenia 2022/2065,
- 2) art. 21 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065,
- 3) art. 22 ust. 1 i 6 rozporządzenia 2022/2065,
- 4) art. 23 rozporządzenia 2022/2065,
- 5) art. 24 ust. 1-3 i 5 rozporządzenia 2022/2065,
- 6) art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065,
- 7) art. 26 rozporządzenia 2022/2065,
- 8) art. 27 rozporządzenia 2022/2065,
- 9) art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/2065,
- 10) art. 30 rozporządzenia 2022/2065,
- 11) art. 31 rozporządzenia 2022/2065,
- 12) art. 32 rozporządzenia 2022/2065

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

4. Dostawca wyszukiwarki internetowej, który nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

5. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-4, nakłada właściwy organ, w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 6 % światowego obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

6. Właściwy organ może również nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu albo światowego obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym, jeżeli dostawca ten:

- 1) nie udzielił informacji żądanych przez właściwy organ na podstawie art. 22zzh ust. 1 bądź udzielił nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji lub nie poprawił tych informacji;
- 2) nie poddaje się kontroli na podstawie art. 22zo ust. 1 lub art. 22zzb, w tym nie wykonuje obowiązków określonych w art. 22zt ust. 1.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, właściwy organ może również nałożyć administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu na:

- 1) inne osoby działające w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawcy usług pośrednich, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia rozporządzenia 2022/2065, w tym od organizacji przeprowadzających audyty, o których mowa w art. 37 i art. 75 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;
- 2) członka personelu lub przedstawiciela dostawcy usług pośrednich.

8. Niezależnie od administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na podstawie ust. 6, właściwy organ może nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5 % średniego dziennego obrotu dostawcy usług pośrednich osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień opóźnienia:

- 1) w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 22zzc ust. 1, art. 22zdd ust. 1 oraz art. 22zze ust. 1,
- 2) w wykonaniu żądania właściwego organu, o którym mowa w art. 22zzh ust. 1,
- 3) w przypadku uniemożliwienia lub utrudniania rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 22zo ust. 1 lub art. 22zzb

– w celu przymuszenia tego dostawcy do wykonania nałożonych na niego obowiązków.

9. Okresową karę pieniężną, o której mowa w ust. 8, nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji o nałożeniu tej kary.

10. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-4, mogą zostać nałożone także w przypadku, gdy dostawca usług pośrednich zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli właściwy organ uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Art. 22zsz. 1. Obrót, o którym mowa w art. 22zzr ust. 5, 6 i 8, oblicza się jako sumę:

- 1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat - w przypadku dostawcy usług pośrednich sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 2) przychodów wykazanych w sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy równoważnych przychodom prezentowanym w rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub wykazanych w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu - w przypadku dostawcy usług pośrednich, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym - w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2;

2. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, to przy obliczaniu wysokości jego obrotu, o którym mowa w art. 22zzr ust. 5, 6 i 8, właściwy organ uwzględnia obrót osiągnięty przez te podmioty w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

3. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu, właściwy organ nakładając administracyjną karę pieniężną na podstawie art. 22zzr ust. 1-4 oraz 6 i 8 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary.

4. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 3, wysokość administracyjnej kary pieniężnej nałożonej przez właściwy organ na podstawie art. 22zzr ust. 1-4 oraz 6 i 8 nie przekracza równowartości 6 000 euro.

5. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich przed wydaniem decyzji nakładającej administracyjną karę pieniężną nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, właściwy organ, nakładając karę pieniężną na podstawie art. 22zrz ust. 1-4 oraz 6 i 8, uwzględnia:

- 1) obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym ten rok;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 - średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok; przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. Przeliczenie wartości euro na złote jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Art. 22zzt. Właściwy organ ustala wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zrz ust. 1-4 i 6-8, w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstraszący, uwzględniając charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia oraz mając na uwadze interes publiczny, zakres i rodzaj prowadzonej działalności, jak również możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zzu. Środki z administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zrz ust. 1-4 i 6-8, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 22zzv. 1. Administracyjne kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 22zrz ust. 5, stała się ostateczna.

Art. 22zzw. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111⁶⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują właściwemu organowi nakładającemu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 22zrz ust. 1-4 i 6-8.

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 497, 621, 622, 769, 820 i 1203.

Art. 22zzx. 1. Od decyzji właściwego organu w sprawie nałożenia kary przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

2. Do postępowania w sprawach odwołania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach usług świadczonych drogą elektroniczną.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841 oraz z 2025 r. 620 i 1172) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 w pkt 4⁵ kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4⁶ w brzmieniu:
„4⁶) o roszczenia odszkodowawcze, o których mowa w rozdziale 4e ustawy z dnia 18 lipca 2022r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513 oraz z 2025 r. poz. ...).”;
- 2) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII po dziale IVf dodaje się dział IVfa w brzmieniu:

„DZIAŁ IV fa

Postępowanie w sprawach usług świadczonych drogą elektroniczną

Art. 479^{88a}. Sąd Okręgowy w Warszawie - sąd ochrony konkurencji i konsumentów jest właściwy w sprawach:

- 1) odwołań od decyzji o których mowa w art. 22zzc ust. 1, art. 22zzd ust. 1, art. 22zze ust. 1 oraz 22zzh ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, właściwego organu, o którym mowa w art. 15a ust. 1 tej ustawy, zwanego dalej w przepisach niniejszego działu „właściwym organem”;
- 2) wniosków o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia tych obowiązków;
- 3) zażaleń na postanowienia właściwego organu w postępowaniach w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

---

⁷⁾ Zmiana niniejszego rozporządzenia została ogłoszona w: Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

Art. 479^{88b}. § 1. Odwołanie od decyzji właściwego organu, o których mowa w art. 22zm ust. 3, art. 22zv ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

§ 2. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy w wyznaczonym terminie nie uzupełniono braków odwołania.

Art. 479^{88c}. § 1. Właściwy organ niezwłocznie przekazuje odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia odwołania.

§ 2. Jeżeli właściwy organ uzna odwołanie za słuszne, może - nie przekazując akt sądowi ochrony konkurencji i konsumentów - uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której strony służy odwołanie. Uchylając albo zmieniając decyzję, właściwy organ stwierdza jednocześnie, czy decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa.

§ 3. Przed przekazaniem odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów lub uchyleniem albo zmianą decyzji na podstawie § 2, właściwy organ może również, w uzasadnionych przypadkach, przeprowadzić dodatkowe czynności, zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Art. 479^{88d}. Odwołanie od decyzji właściwego organu powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części.

Art. 479^{88e}. § 1. W sprawach z zakresu usług świadczonych drogą elektroniczną stronami są także właściwy organ i zainteresowany.

§ 2. Zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia procesu. Jeżeli zainteresowany nie został wezwany do udziału w sprawie, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wezwie go na wniosek strony albo z urzędu.

Art. 479^{88f}. Pełnomocnikiem właściwego organu może być pracownik Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji albo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 479^{88g}. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji właściwego organu, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 479^{88h}. § 1. W sprawach, o których mowa w art. 479^{88a} pkt 1, strony mogą zawrzeć ugodę w sprawie odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

§ 2. W sprawach, o których mowa w art. 479^{88a} pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 479³⁰ § 2, 479^{30a} – 479^{30f} i art. 479^{31a} – 479³³.

Art. 479⁸⁸ⁱ. § 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów oddala odwołanie od decyzji właściwego organu, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

§ 2. W przypadku uwzględnienia odwołania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów uchyla zaskarżoną decyzję albo ją zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy.

Art. 479^{88j}. Przepisy art. 479³² § 1, art. 479^{88b} § 2 i art. 479^{88c} – 479⁸⁸ⁱ stosuje się odpowiednio do zażeń na postanowienia właściwego organu.

Art. 479^{88k}. Skarga kasacyjna od orzeczenia sądu drugiej instancji przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620) w art. 17 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zażeń na postanowienia, o których mowa w art. 34 § 2, wydanych przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister albo w stosunku do których brak organu wyższego stopnia, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Przewodniczący Krajowej Rady jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w zakresie spraw

---

⁸⁾ Zmiana niniejszego rozporządzenia została ogłoszona w: Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

dotyczących platform udostępniania wideo, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 tego rozporządzenia.”;

2) w art. 47t:

a) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Decyzję, o której mowa w ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje do wiadomości koordynatorowi do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 15b ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, wraz z informacją o sposobie jej wykonania przez dostawcę platformy udostępniania wideo.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale przepisu art. 6 rozporządzenia 2022/2065 nie stosuje się”.

Art. 5. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24) w art. 22¹ ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do publicznego udostępniania, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.⁹⁾.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170) w art. 296 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisu nie stosuje się do osoby, której odpowiedzialność jest wyłączona na podstawie art. 4-6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾.”.

---

⁹⁾ Zmiana niniejszego rozporządzenia została ogłoszona w: Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

¹⁰⁾ Zmiana niniejszego rozporządzenia została ogłoszona w: Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616 oraz z 2025 r. 794) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Prezes Urzędu jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 str. 1 z późn. zm.¹¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w zakresie:

- 1) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065;
- 2) innych naruszeń rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów.”;

2) w art. 31 po pkt 7b dodaje się pkt 7ba w brzmieniu:

„7ba) wykonywanie zadań właściwego organu, określonych w rozporządzeniu 2022/2065, w zakresie określonym w art. 29 ust. 2b;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) lista ostrzeżeń - jawną listę ostrzeżeń dotyczących domen internetowych, które służą do rozpowszechniania nielegalnych treści lub wyłudzeń danych i niekorzystnego rozporządzenia mieniem użytkowników internetu;”;

2) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. W celu ochrony użytkowników internetu przed stronami internetowymi wykorzystywanymi do:

- 1) rozpowszechniania nielegalnych treści w rozumieniu art. 3 lit. h rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107);
- 2) wyłudzającymi dane, w tym dane osobowe, oraz doprowadzającymi użytkowników internetu do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem

---

¹¹⁾ Zmiana niniejszego rozporządzenia została ogłoszona w: Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

- między Prezesem UKE, ministrem właściwym do spraw informatyzacji, Nauką i Akademicką Siecią Komputerową - Państwowym Instytutem Badawczym oraz przedsiębiorcą telekomunikacyjnym lub przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi może zostać zawarte porozumienie dotyczące prowadzenia listy ostrzeżeń oraz uniemożliwienia dostępu do tych stron.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na listę ostrzeżeń wpisuje się domeny internetowe:

- 1) których podstawowym celem jest wprowadzenie w błąd użytkowników internetu i doprowadzenie do wyłudzenia ich danych lub niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem oraz
- 2) wymienione w decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513 oraz z 2025 r. poz. ...).

c) w ust 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Każdy może zgłosić domenę internetową, o której mowa w ust. 3 pkt 1, do CSIRT NASK.”;

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zgłoszenia domeny internetowej, o której mowa w ust. 3 pkt 2, dokonuje organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa art. 11l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, na podstawie art. 11n tej ustawy.”;

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. CSIRT NASK z inicjatywy własnej lub po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4, wpisuje na listę ostrzeżeń domenę internetową, o której mowa w ust. 3 pkt 1.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku, o którym mowa w ust. 4a, wpis przez CSIRT NASK na listę ostrzeżeń następuje po otrzymaniu zgłoszenia organu właściwego do wydania decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, na podstawie art. 11n tej ustawy.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 8, przedsiębiorca telekomunikacyjny przekieruje połączenia odwołujące się do nazw domen internetowych wpisanych na listę ostrzeżeń do strony internetowej

prowadzonej przez CSIRT NASK zawierającej informację skierowaną do użytkowników internetu zawierającą w szczególności informacje o lokalizacji listy ostrzeżeń, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej na listę ostrzeżeń oraz o decyzji, o której mowa w art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, lub możliwej próbie wyłudzenia danych lub niekorzystnego rozporządzenia mieniem.”;

3) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art.22a. Przepisów art. 21 i art. 22 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 3 pkt 2.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221 oraz z 2025 r. poz. 637 i 820) w art. 419 w ust. 1 w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

„24) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).”.

Art. 10. 1. Porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, staje się porozumieniem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Strony porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, stają się stronami porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Lista ostrzeżeń prowadzona na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, staje się listą ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu ustawy strony porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, mogą złożyć oświadczenie woli o braku zgody na stanie się stroną porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy wymienionej zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Magdalena Witkowska-Krzymowska
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Cyfryzacji
/podpisano elektronicznie/

UZASADNIENIE

Wprowadzenie

Opracowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw wynika z konieczności zapewnienia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), zwanego dalej „Rozporządzeniem”.

Rozporządzenie reguluje zasady świadczenia usług pośrednich, do których zalicza się:

- usługi zwykłego przekazu – polegające na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji do odbiorcy usługi, lub na zapewnieniu dostępu do sieci internet;
- usługi cachingu – polegające na transmisji informacji obejmującej automatyczne i krótkotrwałe pośrednie przechowywanie danych w celu przyspieszenia ponownego dostępu do nich na żądanie innego podmiotu;
- usługi hostingu – polegające na przechowywaniu informacji dostarczonych przez odbiorcę usługi i na jego żądanie (np. przetwarzanie w chmurze), usługi umożliwiające udostępnianie treści i informacji online, usługi przechowywania i udostępniania plików.

Podzbiorem tej ostatniej kategorii (hostingu) są platformy internetowe (np. platformy handlu elektronicznego, serwisy społecznościowe) usługa hostingu, w której na żądanie odbiorcy usługi dostawca przechowuje i udostępnia publicznie informacje. Do usług pośrednich zalicza się również wyszukiwarki internetowe. Szczególną kategorię podmiotów regulowanych przez Rozporządzenie, na które akt ten nakłada dodatkowe obowiązki chroniące użytkowników, są bardzo duże platformy i bardzo duże wyszukiwarki¹². Podmioty te podlegają zasadniczo nadzorowi ze strony Komisji Europejskiej.

Rozporządzenie ma na celu stworzenie bezpieczniejszego środowiska internetowego dla konsumentów i przedsiębiorstw w Unii Europejskiej (UE), wprowadzając zestaw przepisów, których zadaniem jest:

- skuteczniejsza ochrona odbiorców usługi i ich praw podstawowych;

---

¹²Za bardzo dużą platformę lub bardzo dużą wyszukiwarkę internetową uznaje się podmiot, który świadczy usługi dla więcej niż 45 mln aktywnych użytkowników miesięcznie i na podstawie decyzji Komisji Europejskiej został za taki podmiot uznany.

- określenie jasnych obowiązków dla dostawców usług pośrednich;
- zwalczanie nielegalnych treści, usług lub produktów, m.in. poprzez obowiązek wdrożenia przez dostawców usługi hostingu mechanizmu zgłaszania i działania (ang. notice and action);
- osiągnięcie większej przejrzystości poprzez lepszą sprawozdawczość i nadzór.

Należy podkreślić, że zgodnie z regułami obowiązującymi w zakresie aktów prawnych uchwalanych przez instytucje UE, rozporządzenia są aktami prawnymi bezpośrednio wiążącymi przeznaczonymi do jednolitego stosowania na całym obszarze UE. W związku z tym Rozporządzenie, w tym wspomniane obowiązki dostawców usług pośrednich, obowiązują bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Ponadto warto wskazać, iż pierwsza grupa wyznaczonych decyzją Komisji Europejskiej bardzo dużych platform i bardzo dużych wyszukiwarek ma obowiązek bezpośrednio stosować przepisy Rozporządzenia od dnia 25 sierpnia 2023 r.

Rozporządzenie w przeciwieństwie do dyrektywy nie wymaga zatem wdrożenia, a co więcej nie powinno się powielać jego postanowień. Do krajowego porządku prawnego należy natomiast wprowadzić przepisy, które zapewnią skuteczne stosowanie przepisów Rozporządzenia, bez ich powielania i unikając kolizji z treścią tych przepisów. Uregulowania w prawie krajowym wymagają zatem w szczególności następujące kwestie mające odzwierciedlenie w przedmiotowym projekcie ustawy:

- przepisy instytucjonalne dotyczące wyznaczenia koordynatora do spraw usług cyfrowych (Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej) i właściwych organów (Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) wraz z określeniem zakresu ich właściwości;

- zasady postępowania przed organami i współpracy między organami, w tym:

-- prowadzenia postępowania wyjaśniającego, kontroli i postępowań przed właściwymi organami, związanych z naruszeniem przez dostawców usług pośrednich obowiązków wynikających z Rozporządzenia (w projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę przeprowadzania postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia i kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził),

- proceduralne aspekty nakładania kar (przy czym maksymalna wysokość samych kar wynika wprost z art. 52 Rozporządzenia),
- proceduralne aspekty wnoszenia skarg, o których mowa w art. 53 Rozporządzenia, na dostawców usług pośrednich;
- kwestie wymagające ustanowienia procedur, przy uwzględnieniu wymogów i warunków wskazanych w Rozporządzeniu, tj. procedury dokonywania przez koordynatora do spraw usług cyfrowych:
  - nadania statusu zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 Rozporządzenia; rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez określonego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej; status zweryfikowanego badacza zależy od spełnienia określonych przesłanek i nadawany jest przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby danej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, zapewniając dostawcy pewność, iż dane będą udostępniane przy zachowaniu odpowiednich zasad bezpieczeństwa,
  - nadania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego (ang. trusted flaggers), o których mowa w art. 22 Rozporządzenia; są to niezależne podmioty, których zgłoszenia treści uznanych za nielegalne dokonywane dostawcy usług pośrednich mają być traktowane przez dostawców w sposób priorytetowy,
  - certyfikacji organów pozasądowego rozwiązywania sporów;
  - dostosowania wymogów względem nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów udzielenia informacji (wskazane w rozporządzeniu minimalne informacje, które powinny się znaleźć w nakazie), które są wydawane przez organy administracyjne bądź sądy, na podstawie prawa unijnego lub krajowego, do wymogów Rozporządzenia;
  - zasady dotyczące odpowiedzialność cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia;
  - związane z wejściem w życie Rozporządzenia zmiany w przepisach innych ustaw, które zawierają przepisy niezgodne z Rozporządzeniem lub powielają jego regulacje.

Regulacje zawarte w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) służyły implementacji do polskiego prawodawstwa przepisów dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym). Wraz z wejściem w życie Rozporządzenia, część przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym uległa uchyleń i przeniesieniu do Rozporządzenia. Zmiany te mają w konsekwencji wpływ na treść odpowiednich regulacji w ustawie z o świadczeniu usług drogą elektroniczną wynikających z dyrektywy o handlu elektronicznym.

Mając powyższe na uwadze, konieczne było opracowanie nowelizacji ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, celem przystosowania polskich przepisów do treści Rozporządzenia.

Konstrukcja prawna Rozporządzenia, wyznaczając zakres kompetencji państw członkowskich we wdrażaniu przepisów Rozporządzenia, w sposób ścisły wskazała obszary pozostawione w gestii państw członkowskich.

Tym samym przepisy projektowanej nowelizacji służą zaktualizowaniu przepisów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w taki sposób, aby z jednej strony dostosować ustawę do zmienianej przepisami Rozporządzenia dyrektywy o handlu elektronicznym, a z drugiej strony, aby ustawa stanowiła podstawę dla należytego stosowania przepisów Rozporządzenia w polskim porządku prawnym, w zakresie wskazanym wyżej.

Co istotne ze względu na wprowadzone w Rozporządzeniu zmiany dotyczące przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, zmianie uległ zakres przedmiotowy ustawy. Ujmowane do tej pory w ramach ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną zasady wyłączenia odpowiedzialności usługodawcy z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną wyrażone zostały bezpośrednio w przepisach Rozporządzenia. Należy podkreślić jednak, że zakres wyłączenia stosowania przepisów nowelizowanej ustawy nie uległ zmianie. Przepisy związane z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy, które do tej pory odwoływały się do implementowanych w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, od tej pory stosowane będą z uwzględnieniem bezpośrednio stosowanych przepisów Rozporządzenia, w których zawarte są analogiczne przepisy, z uwzględnieniem zmian, o których wspomniano poniżej.

Zmiany w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną

Art. 1 projektu ustawy przewiduje wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

W art. 1 w pkt 1 wprowadzono odnośnik do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną informujący o umożliwieniu stosowania Rozporządzenia.

W art. 1 w pkt 2 dostosowano zakres ustawy do zmian wynikających z Rozporządzenia, ustalając, iż ustawa określa także tryb certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów, tryb przyznawania statusu zaufanych podmiotów sygnalizujących, tryb przyznawania statusu zweryfikowanego badacza, zadania właściwych organów i koordynatora do spraw usług cyfrowych, postępowanie w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, odpowiedzialność cywilną za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i postępowanie przed sądem, a także administracyjne kary pieniężne za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

W art. 1 w pkt 3 projektu ustawy zaktualizowano słowniczek definicji wykorzystywanych w ustawie, wprowadzający wyjaśnienia wyrażeń wykorzystywanych w ustawie, zdefiniowanych w oparciu o przepisy Rozporządzenia. Zdefiniowane zostało między innymi pojęcie dostawcy usługi pośredniej, który - zgodnie z przywołanym wyżej rozumieniem usługi pośredniej - obejmować będzie także dostawców usług zwykłego przekazu, cachingu i hostingu.

Zmiana w art. 1 w pkt 4 służy dostosowaniu przepisów dotyczących wyłączenia ze stosowania artykułów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, związanemu z uchynieniem art. 12-15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Ze względu na ujęcie wyłączenia obecnie w przepisach Rozporządzenia, w związku z tą zmianą przepisy ustawy nadal nie będą stosowane do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, abstrahując od obowiązków wynikających wprost z Rozporządzenia względem określonych w Rozporządzeniu przedsiębiorców. Dodatkowo wskazanych w tym artykule w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną przedsiębiorców obowiązywać będą przepisy ustanowione w projektowanych art. 11a–11s i rozdziałach 4a-4f (ze względu na fakt świadczenia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych usług pośrednich w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065). W przypadku tych ostatnich, trzeba zwrócić uwagę, iż przepisy te, chociaż co do zasady dotyczą działań organów, to jednakże realizowanych w stosunku do dostawców i w związku z kwestiami uregulowanymi w Rozporządzeniu. Zawierają przy tym

pojedyncze przepisy, które nakładają na dostawcę określone obowiązki, w związku z czym konieczne jest zastosowanie wskazanych przepisów względem wymienionych przedsiębiorców.

Rozdział 2a Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu oraz nakazy udzielenia informacji

W ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną proponuje się dodanie rozdziału 2a, który umożliwi stosowanie przepisów art. 9 i 10 Rozporządzenia. Omawiane przepisy rozporządzenia stanowią w swojej istocie konkretyzację orzecznictwa TSUE, w szczególności zapoczątkowanego wyrokiem TSUE w sprawie UPC Telekabel Wien (C-314/12), kształtującego się na podstawie stosowania art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym. W prawie polskim nie istnieje szczególna podstawa prawna, która umożliwiałaby złożenie wniosku do sądu lub organu administracji o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, jedynym wyjątkiem jest art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. 2024 r. poz. 812) (wdrożenie rozporządzenia 2021/784 – dot. treści terrorystycznych, stanowi *lex specialis* do art. 9 Rozporządzenia). Brak szczególnej procedury do wydawania nakazów w projekcie ustawy spowoduje, że ochrona prawna obywateli Rzeczypospolitej Polskiej będzie słabsza niż obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Niniejszy projekt nie narusza przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2025 r. poz. 595), które przewidują blokadę dostępu do strony internetowej wykorzystującej domenę wpisaną do Rejestru Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą o Grach Hazardowych dostępnych na stronie hazard.mf.gov.pl. Wpisowi do rejestru podlega nazwa domeny internetowej, która wykorzystywana jest do urządzania gier hazardowych lub służącej do reklamowania lub promowania gier hazardowych niezgodnie z przepisami prawa dostępnej dla znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej użytkowników sieci Internet. Zakresy zastosowania obu regulacji mają zatem charakter rozłączny.

Projekt ustawy uprawnia prokuratora, Policję, organ Krajowej Administracji Skarbowej, Straż Graniczną w zakresie przestępstwa określonego w art. 189a Kodeksu karnego (handel ludźmi), usługobiorcę oraz zaufany podmiot sygnalizujący do złożenia wniosku o wydanie nakazu

podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, a także pochwalających lub nawołujących do popełnienia czynu zabronionego. W projekcie enumeratywnie wymienione zostały czyny zabronione, których dotyczy procedura nakazowa:

- art. 119 § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy stosowania przemocy lub groźby karalnej ze względu na rasę, pochodzenie narodowe lub etniczne, wyznanie bądź bezwyznaniowość i przynależność polityczną. Może obejmować groźby i nękanie w mediach społecznościowych lub innych platformach internetowych;
- art. 148a § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy przyjęcia zlecenie zabójstwa człowieka w zamian za udzieloną lub obiecaną korzyść majątkową lub osobistą;
- art. 151 Kodeksu karnego, który obejmuje namowę lub pomoc w doprowadzeniu do samobójstwa. Może obejmować cyberbullying, namawianie do samobójstwa w ramach platform społecznościowych, co jest szczególnie niebezpieczne w odniesieniu do młodych użytkowników sieci;
- art. 156a Kodeksu karnego, który dotyczy nakłaniania innej osoby do spowodowania u niej ciężkiego uszczerbku na zdrowiu;
- art. 189a Kodeksu karnego, który dotyczy handlu ludźmi, którego elementem może być werbunek za pośrednictwem usług świadczonych przez dostawców usług pośrednich;
- art. 190 § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy stosowania groźby karalnej, tj. popełnienia przestępstwa na szkodę osoby lub jej bliskich. W kontekście możliwości popełnienia tego przestępstwa online będzie to obejmowało wiadomości umieszczane w ramach portali społecznościowych;
- art. 190a § 2 Kodeksu karnego, który obejmuje wykorzystanie wizerunku pokrzywdzonego, tak jakby uczynił to on sam w swoim imieniu, przez co wyrządza jej szkodę majątkową lub osobistą;
- art. 191a § 1 Kodeksu karnego, który obejmuje utrwalanie wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej, używając w tym celu wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstępu, albo rozpowszechnianie wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody;

- art. 200 § 3 i 5 Kodeksu karnego, który dotyczy prezentowania małoletniemu poniżej lat 15 treści pornograficznych albo rozpowszechniania treści pornograficznych w sposób umożliwiający takiemu małoletniemu zapoznanie się z nimi;
- art. 200a Kodeksu karnego, który dotyczy nawiązywania kontaktu z małoletnim poniżej 15 lat, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej, w celu popełnienia przestępstwa seksualnego. Obejmuje on grooming, czyli nawiązywanie kontaktu z dziećmi przez internet w celu wykorzystania seksualnego;
- art. 200b Kodeksu karnego, który dotyczy publicznego propagowania lub pochwalania zachowań o charakterze pedofilskim. Obejmuje on publikowanie treści pedofilskich;
- art. 202 § 1, 3-4c Kodeksu karnego, który dotyczy publicznego prezentowania, produkcji, rozpowszechniania, przechowywania treści pornograficznych, zwłaszcza z udziałem małoletnich. W kontekście możliwości popełnienia tego przestępstwa obejmuje on dystrybucję pornografii dziecięcej przez internet, przechowywanie takich treści na serwerach;
- art. 224a Kodeksu karnego, który dotyczy zawiadomienie o nieistniejącym zagrożeniu, wywołującego działania instytucji publicznych. Obejmuje on rozsyłanie fałszywych alarmów bombowych przez media społecznościowe;
- art. 256 § 1-2 Kodeksu karnego, który dotyczy przestępstw związanych z propagowaniem totalitarnych ideologii (nazizmu, komunizmu, faszystów lub innego ustroju totalitarnego) oraz nawoływaniem do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość. Obejmuje on treści propagujące totalitaryzm w internecie, zachęcanie do aktów przemocy, może obejmować tworzenie i udostępnianie plików cyfrowych (np. zdjęć, filmów, dokumentów) zawierających takie treści;
- art. 257 Kodeksu karnego, który dotyczy publicznego znieważenia grupy ludności albo osoby lub naruszenia nietykalności cielesnej osoby z powodu przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej. Obejmuje on mowę nienawiści w mediach społecznościowych;
- art. 286 § 1 i 2 Kodeksu karnego, który dotyczy doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie w błąd. Obejmuje on phishing, oszustwa na platformach sprzedażowych;

- art. 287 § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy oszustwa komputerowego. Obejmuje on działania polegające na bezprawnym wpływie na automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie danych informatycznych, a także na zmianie, usuwaniu lub wprowadzaniu nowych zapisów danych informatycznych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub wyrządzenia szkody;
- art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, który dotyczy naruszenia praw autorskich przez rozpowszechnianie utworów bez zgody autora. W ramach tego artykułu mieści się udostępnianie pirackich kopii filmów, muzyki, książek w ramach usług świadczonych przez dostawców usług pośrednich;
- art. 12c pkt 5 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, który obejmuje sprzedaż przez Internet wyrobów tytoniowych, papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych oraz ich części, a także woreczków nikotynowych;
- art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej, który dotyczy obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi.

Wydanie nakazu może dotyczyć także treści odnoszących się do nielegalnej sprzedaży towarów lub nielegalnego świadczenia usług, które mogą wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy.

Kryteria, które zostały przyjęte przy enumeratywnym odesłaniu do konkretnych czynów zabronionych, są trzy:

- 1) zakwalifikowanie danego przestępstwa jako przestępstwa internetowego rozumianego jako przestępstwo związane z internetem według sposobu działania (modus operandi) sprawcy;
- 2) przestępstwo internetowe jest związane z rozpowszechnianiem treści;
- 3) uniemożliwienie dostępu do treści nie powoduje negatywnych skutków dla dyskursu obywatelskiego i procesów wyborczych.

Za organy właściwe do rozpatrzenia wniosku uznane zostały Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – w zakresie treści występujących w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej – w zakresie innych treści.

Postępowanie w przedmiocie nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści powinno być skorelowane z postępowaniem w przedmiocie nakazania przywrócenia dostępu do treści, do której dostęp został bezzasadnie ograniczony. Wprowadzenie takich przepisów w prawie krajowym umożliwia wprost motyw 39 rozporządzenia nr 2022/2065, który stanowi, że niniejsze rozporządzenie nie powinno zatem uniemożliwiać odpowiednim krajowym organom sądowym lub administracyjnym wydawania, na podstawie mającego zastosowanie prawa Unii lub prawa krajowego, nakazu przywrócenia treści, w przypadku gdy treści te były zgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy usług pośrednich, ale zostały błędnie uznane przez tego dostawcę za nielegalne i usunięte.

Usługobiorca będzie mógł złożyć wniosek do organu właściwego o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

W celu umożliwienia wypełnienia obowiązków przez dostawców usług hostingowych podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom w ramach mechanizmu zgłaszania i działania (art. 16 Rozporządzenia) usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek o wydanie nakazu w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia od dostawcy usługi hostingowej, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, czyli będącej odpowiedzią na zgłoszenie.

W celu zabezpieczenia sytuacji, w której dostawca usług hostingowych nie informuje o swojej decyzji w stosunku do dokonanego zgłoszenia, termin na złożenie wniosku biegnie od drugiego dnia następującego po dniu zgłoszenia.

W celu umożliwienia uzyskania pełniejszego obrazu sytuacji, do wniosku, podmiot, którego dobra osobiste są naruszane, usługobiorca, lub zaufany podmiot sygnalizujący dołącza również informacje o sposobie rozpatrzenia zgłoszenia złożonego za pośrednictwem mechanizmu zgłaszania i działania. W tym samym celu organ właściwy zawiadamia dostawcę usług pośrednich o wniesionym wniosku. Dostawca usług pośrednich jest zobowiązany przekazać materiały, którymi dysponuje, dotyczące przedmiotu wniosku, a w przypadku usług hostingowych, w szczególności materiały zgromadzone w ramach mechanizmu zgłaszania i działania.

W przypadku dostawców usługi hostingu, postępowanie powinno być poprzedzone

dobrowolną próbą załatwienia sprawy, dlatego też procedura administracyjna uzależnia możliwość jej uruchomienia od wykorzystania mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 Rozporządzenia.

Stronami postępowania przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku są wnioskodawca, dostawca usług pośrednich oraz i usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku. Jednocześnie dostawca usług pośrednich będzie zobowiązany do przekazania zawiadomienia o wniesionym wniosku usługobiorcy, który opublikował treść. Usługobiorca ten będzie miał z kolei możliwość przedstawienia stanowiska w sprawie w terminie 2 dni od otrzymania zawiadomienia. Rozwiązanie to z jednej strony odpowiada na potrzebę uznania praw użytkownika, a z drugiej strony umożliwi sprawne procedowanie.

Postępowanie dowodowe co do zasady ograniczone jest do dowodów przekazanych przez wnioskodawcę łącznie z wnioskiem, dowodów przedstawionych przez dostawcę usług pośrednich, w szczególności materiałów zgromadzonych w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, dowodów przekazanych przez usługobiorcę oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie danych, którymi dysponuje organ właściwy. Wnioskodawca obowiązany jest przedstawić wszystkie dowody najpóźniej wraz z wniesieniem wniosku, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że strona uprawdopodobni, iż ich powołanie we wniosku nie było możliwe. Organ postępowania może przeprowadzić dowód z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin tylko w sprawach szczególnie skomplikowanych. Wskazane regulacje modyfikują przepisy dotyczące dowodów, przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.) (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769).

Skutkiem przeprowadzonego postępowania może być wydanie przez organ właściwy do rozpatrzenia wniosku decyzji zawierającej:

- nakaz uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści (może przy tym określić zakres uniemożliwienia dostępu do treści – w przypadku nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskich i prawach pokrewnych);
- nakaz usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d;
- odmowę nakazu uniemożliwienia dostępu do treści;

– odmowę nakazu usunięcia ograniczeń.

W przypadku braku innych skutecznych środków, które mogą doprowadzić do wykonania decyzji nakazującej uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści, w stosunku do nielegalnych treści występujących w usłudze, o której mowa w art. 4 rozporządzenia 2022/2065, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku może zgłosić domenę internetową na listę ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803) – takie rozwiązanie dotyczy tych stron internetowych, których mechanizm działania jest oparty na publikacji treści naruszających cudze prawa, w szczególności publikując bez uprawnień cudze utwory.

Rozwiązanie zawarte w projektowanym art. 111 ust. 2 dotyczy sytuacji, w których mamy do czynienia z rozszerzoną odpowiedzialnością dostawców usług pośrednich, o której mowa w art. 22² ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24) – dostawca ma obowiązek dołożenia należytej staranności, aby uniemożliwić w przyszłości dostęp do zgłoszonych wcześniej nielegalnych treści.

Aby zapewnić stronom postępowania ścieżkę odwoławczą, wprowadzona została możliwość wniesienia sprzeciwu do sądu powszechnego, który rozpatrzy go w trybie nieprocesowym.

Rozpatrzenie sprzeciwu powinno nastąpić w postępowaniu nieprocesowym, ponieważ nie występuje tu klasyczny spór o prawo. Projekt zapewnia wysoki standard ochrony usługobiorców, ponieważ sąd będzie badał czy dana treść informacji wypełnia znamiona czynu zabronionego, określonego w art. 11a, a więc poprzez odwołanie do kryterium obiektywnego. Powierzając sądom realizację tego społecznie ważnego zadania, projektodawca kieruje się dynamiką szkód wyrządzanych przez rozpowszechnianie nielegalnych treści w internecie.

W związku z faktem, że sprzeciw nie jest klasycznym odwołaniem w rozumieniu kpa, dlatego też konieczny jest przepis analogiczny do art. 130 § 1 i 2 kpa. Z tego powodu projekt ustawy zawiera postanowienie, że przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, decyzja, o której mowa w art. 111 ust. 1 pkt 1 i 2, nie ulega wykonaniu, chyba że decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Projektując regulacje dotyczące postępowania nakazowego projektodawca kierował się realną potrzebą wprowadzenia w polskim systemie prawnym przystających do funkcjonujących obecnie w sieci form komunikacji, środków prawnych zapewniających jak najszybszą ochronę prawną. Dzięki przyjętemu modelowi postępowania wnioskodawcy zyskają możliwość

uzyskania bardzo szybkiej ochrony prawnej.

Mając zatem na względzie specyfikę postępowania w sprawie wydania nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści uznano, że odesłanie do szeregu przepisów ustawy k.p.a. nie byłoby celowe. W szczególności należy zwrócić uwagę, iż w projekcie ustawy zawarto autonomiczne regulacje odnoszące się między innymi do oznaczenia stron postępowania, do katalogu dowodów, których dopuszczenie jest możliwe przed Prezesem UKE, a także ich trybu procedowania. Specyfika postępowania w sprawie nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści, ze względów „technicznych”, np. z uwagi na czas trwania postępowania, nie pozwala na udział organizacji społecznych, zasady wysłuchania stron oraz zawiera autonomiczną regulację np. co do tego, kto jest stroną i w jakiej formie następuje przedstawienie stanowiska strony.

W art. 11s wskazano, że uprawnienia Policji, o których mowa w art. 11a, przysługują także organom Straży Granicznej w zakresie wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 189a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (przestępstwo handlu ludźmi).

W art. 11t doprecyzowano, iż ilekroć przepisy szczególne regulują nakazy udzielenia informacji w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nakazy te muszą spełniać warunki, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

W art. 1 w pkt 6 przewidziano uchylenie rozdziału 3. Zgodnie z przepisami Rozporządzenia, odesłania do art. 12-15 dyrektywy 2000/31/WE odczytuje się jako odesłania odpowiednio do art. 4, 5, 6 i 8 niniejszego Rozporządzenia, zaś wskazane artykuły dyrektywy 2000/31/WE zostały uchylone. Artykuły te dotyczyły odpowiedzialności usługodawców będących pośrednikami, określając wyłączenia odpowiedzialności w przypadku spełnienia odpowiednich kryteriów podczas świadczenia usług zwykłego przekazu, cachingu i hostingu, jak również przewidując brak ogólnego obowiązku w zakresie nadzoru informacji, które przekazują lub przechowują usługodawcy świadczący wymienione usługi. W obecnym brzmieniu Rozporządzenia zasady dotyczące odpowiedzialności tych usługodawców ujęte zostały w przepisach art. 4, 5, 6 i 8, a więc regulacje te będą obowiązywały bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Uchylenie wskazanych przepisów dyrektywy 2000/31/WE, które wdrożone zostały przepisami art. 12-15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną,

oznacza utratę podstawy prawnej takiej implementacji i konieczność ich uchylecia.

Rozdział 3a. Właściwe organy, koordynator do spraw cyfrowych i Krajowa Rada do Spraw Usług Cyfrowych

W rozdziale 3a określono właściwe organy w rozumieniu Rozporządzenia i wyznaczono jeden z organów do pełnienia funkcji koordynatora do spraw usług cyfrowych (dodawane art. 15a i 15b). Uregulowano również funkcjonowanie Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych.

Zgodnie z art. 49 Rozporządzenia każde państwo członkowskie zobowiązane jest wyznaczyć co najmniej jeden organ, któremu powierzy zadanie nadzorowania stosowania i w razie potrzeby egzekwowania niniejszego Rozporządzenia. W przypadku powierzenia tych zadań jednemu organowi, ten wyznaczony organ w każdym państwie członkowskim powinien nosić miano koordynatora do spraw usług cyfrowych. Koordynator do spraw usług cyfrowych m.in. pełni rolę pojedynczego punktu kontaktowego w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem Rozporządzenia dla Komisji, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów do spraw usług cyfrowych z innych państw członkowskich, jak również dla ewentualnych innych właściwych organów danego państwa członkowskiego. Rozporządzenie przewiduje możliwość wyznaczenia w państwie więcej niż jednego właściwego organu do spraw określonych w Rozporządzeniu. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim zadania wynikające z niniejszego Rozporządzenia powierzono kilku organom, jeden z wybranych organów pełnić powinien rolę koordynatora do spraw usług cyfrowych. Koordynator do spraw usług cyfrowych powinien pełnić funkcje koordynacyjne i współpracować z tymi organami zgodnie z prawem krajowym określającym ich odpowiednie zadania, bez uszczerbku dla niezależnej oceny przeprowadzonej przez pozostałe właściwe organy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić współpracę pomiędzy koordynatorem do spraw usług cyfrowych a innymi właściwymi organami wyznaczonymi na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi, takich jak łączenie zasobów, wspólne grupy zadaniowe, wspólne czynności sprawdzające i mechanizmy współpracy.

Rolą koordynatora jest zatem w szczególności zapewnienie na poziomie krajowym koordynacji w zakresie kwestii poruszanych w Rozporządzeniu, między innymi w kontekście koordynacji działań poszczególnych właściwych organów. Celem Rozporządzenia jest ochrona rynku wewnętrznego i poprawienia jego funkcjonowania poprzez ustanowienie zestawu jednolitych, skutecznych i proporcjonalnych zasad na poziomie Unii, które umożliwiłyby wprowadzanie innowacyjnych usług cyfrowych na rynku wewnętrznym i zwiększenie ich skali. Jak

wspomniane jest to w preambule Rozporządzenia, związane jest to między innymi z koniecznością wyjścia naprzeciw nowym zagrożeniom, jakie przyniosły odbiorcom usług cyfrowych rozwój internetowych serwisów społecznościowych i internetowych platform umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, które pozwoliły użytkownikom biznesowym i konsumentom przekazywanie i uzyskiwanie dostępu do informacji oraz zawieranie transakcji na nowe sposoby.

Wobec tego projektodawca zdecydował się na podział przewidzianych m.in. w art. 49 Rozporządzenia uprawnień i obowiązków związanych z nadzorem i egzekwowaniem Rozporządzenia na trzy właściwe organy. Zgodnie z dodanymi w nowelizacji art. 15a i art. 15b, za właściwe organy uznani zostali: Prezes UKE, Prezes UOKiK oraz Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Prezesowi UKE przyznano przy tym funkcję koordynatora do spraw usług cyfrowych. Zakres spraw powierzonych Prezesowi UKE jako właściwemu organowi ograniczony jest sprawami zastrzeżonymi do właściwości innych organów. Podział obowiązków przewidziany w art. 15a podyktowany jest intencją utrzymania odpowiednich zakresów przepisów Rozporządzenia w kompetencji organów, które obecnie pełnią rolę właściwych organów w sprawach podobnych lub analogicznych do tych przewidzianych przepisami Rozporządzenia. W tym kontekście Prezesowi UOKiK powierzono sprawy w zakresie naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065 oraz innych naruszeń rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny . Zawierają się w tym zakresie sprawy dotyczące dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość. Mając na uwadze, iż przepisy te w głównej mierze odnoszą się do nadzoru nad przedsiębiorcami i ochrony praw konsumenta, uznano, iż właściwym organem do ich nadzoru i egzekwowania będzie Prezes UOKiK.

W przypadku spraw obejmujących swym zakresem platformy udostępniania wideo, w rozumieniu art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222), właściwym organem będzie Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie został wskazany jako jeden z właściwych organów w rozumieniu Rozporządzenia, mimo ujęcia w przepisach Rozporządzenia zadań związanych z ochroną danych osobowych, w szczególności spraw określonych w art. 26 ust. 3 i

28 ust. 2 Rozporządzenia. Podyktowane jest to zakresem obowiązywania Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) i ustawy o ochronie danych osobowych, na podstawie którego Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych będzie właściwy zajmować się sprawami dot. przetwarzania danych osobowych, o których mowa w Rozporządzeniu. Mając na uwadze wysoką korelację między zadaniami określonymi w Rozporządzeniu, w kontekście ochrony danych osobowych, a zakresem podległym Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, w celu utrzymania jednolitych zasad przeprowadzania postępowania i pewności prawa, jak i zapobieżeniu potencjalnej dyskryminacji określonych podmiotów czy nierównemu ich traktowaniu, zasadne jest pozostawienie regulowania spraw dotyczących ochrony danych osobowych przepisom ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w przypadku wystąpienia korelacji między przepisami Rozporządzenia a przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, wykonywać będzie zatem swoje obowiązki w oparciu o przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych oraz ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

W projekcie ustawy przewidziano także regulację na wypadek, gdy zarówno Prezes UKE, jak i Prezes UOKiK uznają się za właściwych w sprawie albo żaden z nich nie uzna się za właściwy. W takim przypadku, celem zachowania i w tym aspekcie należytej niezależności zainteresowanych organów, spór kompetencyjny będzie rozstrzygany przez Prezesa Rady Ministrów.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed właściwymi organami stosuje się ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. Projektowany przepis ustanawia zasadę, w której do postępowania przed właściwym organem stosuje się przede wszystkim przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Wynika to z faktu, że postępowania przed właściwymi organami wyróżniają się swoją specyficnością, że nie mogą podlegać przepisom proceduralnym ustanowionym dla postępowań w klasycznych sprawach indywidualnych osób fizycznych. Gospodarczy charakter i duży stopień złożoności materialnych spraw dużych dostawców usług pośrednich wymagają rozwiązań specyficznych na większości etapów postępowania przed właściwym organem – od

wszczęcia postępowania, przez postępowanie kontrolne, po decyzje kończące postępowanie i środki prawne służące ich weryfikacji (odwołania do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów). Regulacja proceduralna postępowań przed właściwymi organami nie jest jednak kompleksowa. Tam, gdzie projektodawca nie uznał specyfiki spraw z zakresu świadczeniu usług drogą elektroniczną, tam stworzył możliwość stosowania kodeksu postępowania administracyjnego.

Ze względu na obowiązek spoczywający na koordynatorze do spraw usług cyfrowych, określony w art. 55 Rozporządzenia, dotyczący sporządzenia sprawozdania z działalności, Prezes UOKiK i Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zobowiązani są do złożenia Prezesowi UKE corocznego sprawozdania ze swojej działalności w związku z wykonywaniem zadań wynikających z Rozporządzenia, które pozostają w ich właściwości. Sprawozdania te konieczne są do pełnego zobrazowania działalności podjętych w polskim systemie prawnym w związku z wykonywaniem zadań określonych w Rozporządzeniu, w ramach sprawozdania wykonywanego przez Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Zdecydowanie się na powyższą konstrukcję opartą na podziale zadań w związku z wyszczególnionymi sektorami podyktowane jest z koniecznością utrzymania spójności oraz pewności prawa – wobec realizowanych na podstawie odrębnych ustaw obowiązków i uprawnień organów m.in. w zakresie przeprowadzania postępowań w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia, kontroli, kar pieniężnych i egzekwowania przepisów. W związku z postępem technologii, w tym rozwojem komunikacji elektronicznej czy sztucznej inteligencji, należy spodziewać się zwiększenia liczby regulacji dotyczących m.in. coraz dynamiczniej rozwijających się platform internetowych. Obecnie w polskim systemie prawnym brakuje organu, w którego zakres właściwości w pełni wpisywałyby się obowiązki związane z nadzorem nad platformami internetowymi i powiązanych z tymi prawami ich użytkowników. Prezes UKE, regulujący kwestie rynku komunikacji elektronicznej i dostarczania internetu odznacza się cechami kwalifikującymi go do pełnienia tej roli ze względu na konieczność spojrzenia na kwestię platform jako jednego z elementów ekosystemu cyfrowego, który niewątpliwie funkcjonuje dzięki usługom telekomunikacyjnym – tj. m.in. dostarczaniu internetu.

Należy dodatkowo wskazać, że już obecnie tradycyjne usługi telekomunikacyjne oraz usługi świadczone drogą elektroniczną (czyli usługi także objęte zakresem Rozporządzenia)

wzajemnie się przenikają. Na mocy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej¹³, regulacją zostały objęte nowe kategorie usług, które nie wykorzystują numeracji (usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów). Zaliczają się do tego m.in. komunikatory internetowe i poczta elektroniczna. Usługi te, zaliczane do tzw. usług OTT (Over-the-Top) powiązane są niewątpliwie z platformami. W związku z przepisami wdrażającymi Europejski kodeks łączności elektronicznej do polskiego porządku prawnego, nadzór Prezesa UKE zostanie rozszerzony również na usługi OTT. Powierzenie Prezesowi UKE nadzoru również nad platformami internetowymi umożliwiłoby holistyczne podejście do problematyki komunikacji elektronicznej i usług świadczonych drogą elektroniczną, zwiększając przy tym pewność prawa. Ponadto Rozporządzenie reguluje odpowiedzialność dostawców usług pośrednich - w tym usług „zwykłego przekazu”, która obejmuje również przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Co więcej, Europejski kodeks łączności elektronicznej wyposaża regulatora w możliwość żądania informacji od innych niż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, podmiotów - działających w sektorze komunikacji elektronicznej lub ściśle powiązanych sektorach, co obejmuje również żądanie informacji od dostawców platform internetowych. Wyznaczenie Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych ułatwi zatem komunikację z tymi podmiotami a także uzyskanie informacji dla regulatora jak te sektory na siebie wzajemnie oddziałują.

Warto nadmienić przy tym, iż we właściwości sektora cyfryzacji, w tym Prezesa UKE jako organu nadzorczego, znajdują się aktualnie kwestie wykraczające poza sprawy tradycyjnych dostawców usług telekomunikacyjnych – chodzi tu m.in. o dyrektywę o prywatności i projektowane rozporządzenie ePrivacy¹⁴ – przepisy dotyczące chociażby plików cookies, stosowania innych technik śledzących, marketingu elektronicznego mają zastosowanie nie tylko do dostawców komunikacji elektronicznej ale i dostawców innych usług, w tym platform. Ostatecznie powierzenie tych kompetencji regulatorowi, jakim jest Prezes UKE, zabezpieczyłoby spójność działań prawnych w kontekście ciągle rozwijającego się rynku cyfrowego, również w odniesieniu do znajdujących się obecnie na etapie projektowania dyrektyw i rozporządzeń Unii Europejskiej regulujących nowe technologie, komunikację

---

¹³Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36.

¹⁴Wniosek Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poszanowania życia prywatnego oraz ochrony danych osobowych w łączności elektronicznej i uchylające dyrektywę 2002/58/WE (rozporządzenie w sprawie prywatności i łączności elektronicznej)

elektroniczną, szeroko rozumiany internet i sztuczną inteligencję.

Rozporządzenie przewiduje także utworzenie Europejskiej Rady do spraw Usług Cyfrowych (Rady Usług Cyfrowych), która stanowi grupę doradczą koordynatorów do spraw usług cyfrowych. Każdemu koordynatorowi przysługuje miejsce w Radzie Usług Cyfrowych. Wprowadzone w art. 15d przepisy mają na celu umożliwić również Prezesowi UOKiK i Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestnictwo w posiedzeniach Rady Usług Cyfrowych. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, w której w trakcie posiedzenia Rady Usług Cyfrowych rozpatrywane będą sprawy pozostające we właściwości któregoś z wyznaczonych właściwych organów innych niż koordynator do spraw usług cyfrowych.

Projektodawca proponuje powołanie społecznego organu opiniotwórczo-doradczego działającego przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych. Zadaniem Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych będzie w szczególności przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy funkcjonowania pozasądowych organów rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy oraz wyrażanie opinii w przedmiocie egzekwowania przez właściwe organy obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z Rozporządzenia.

Zgodnie z art. 15g organy pozasądowego rozstrzygania sporów, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065 oraz zaufane podmioty sygnalizujące, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065 będą mogły otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE. Łączną kwotę dotacji określać będzie ustawa budżetowa.

Przyznanie dotacji pozasądowym organom rozstrzygania sporów oraz zaufanym podmiotom sygnalizującym przez koordynatora do spraw usług cyfrowych pozwoli na zapewnienie usługobiorcom możliwość łatwego i skutecznego zaskarżania niektórych decyzji dostawców platform internetowych dotyczących nielegalnych treści lub ich niezgodności z warunkami korzystania z usług, jeżeli decyzje takie mają dla nich negatywne skutki oraz umożliwi priorytetowe traktowanie zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące. Zasadne jest, żeby podmiotem udzielającym dotacji był koordynator do spraw usług cyfrowych, który ma uprawnienia kontrolne wobec takich podmiotów poprzez możliwość wykonywania czynności sprawdzających na podstawie Rozporządzenia. Takie rozwiązanie pozwoli na najbardziej efektywną kontrolę prawidłowego wydatkowania środków publicznych w formie dotacji celowej.

Rozdział 4a. Certyfikacja organów pozasądowego rozstrzygnięcia sporów

W projektowanym rozdziale 4a uregulowano procedurę certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.

Przepisy Rozporządzenia przewidują, iż odbiorcy usługi powinni mieć możliwość łatwego i skutecznego zaskarżania niektórych decyzji dostawców platform internetowych dotyczących nielegalnych treści lub ich niezgodności z warunkami korzystania z usług. Rozporządzenie wskazuje na możliwość rozstrzygnięcia sporów przez certyfikowane organy, wykazujące się niezbędną niezależnością, środkami i wiedzą ekspercką, które umożliwiają im wykonywanie swoich działań w sposób sprawiedliwy, szybki i oszczędny. Dotyczy to sytuacji, w której osoby zainteresowane rozstrzygnięciem sporu, w dobrej wierze angażują się w pozasądowe rozstrzygnięcie sporów, w tym sporów których zadowolające rozstrzygnięcie z wykorzystaniem wewnętrznych systemów rozpatrywania skarg nie było możliwe. Niezależność pozasądowych organów rozstrzygnięcia sporów należy zapewnić również na poziomie osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzygnięcie sporów, w tym za pomocą zasad dotyczących konfliktu interesów.

Organy te zobowiązane są do poddania się uprzednio procedurze certyfikacji, zgodnie z warunkami określonymi w art. 21 Rozporządzenia. Art. 21 ust. 3 Rozporządzenia nie przyznał państwom członkowskim swobody wyboru podmiotu certyfikującego, wskazując certyfikowanie jako zakres kompetencji koordynatora do spraw usług cyfrowych. W związku z tym w projekcie przewidziano, iż certyfikacji dokonywał będzie Prezes UKE jako koordynator do spraw usług cyfrowych.

Mając na uwadze merytorykę powierzonego Prezesowi UKE zadania określono, iż przed dokonaniem certyfikacji Prezes UKE powinien zasięgnąć opinii organów administracji publicznej w sprawach z zakresu dziedzin, które są reprezentowane przez podmiot ubiegający się o certyfikację w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Właściwość organu zależna jest od zakresu spraw, które pozostają w zgodności z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie certyfikację, i w oparciu o zidentyfikowany przedmiot tej działalności o odpowiednią opinię winien wystąpić Prezes UKE. Przewidziano przy tym termin 30 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii. W przypadku braku przedstawienia opinii, o którą wystąpił Prezes UKE, uznaje się, że wymóg

uzyskania stanowiska został spełniony.

Certyfikacji dokonuje się na wniosek organu pozasądowego rozstrzygania sporów. W projekcie określono dokładne wymogi formalne, jakie musi spełniać wniosek o certyfikację, wskazując informacje konieczne do podania przez podmiot ubiegający się o certyfikację. Wniosek nie jest obciążony koniecznością uiszczenia opłaty.

Certyfikacja dokonywana jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia. Postępowanie w sprawie udzielenia certyfikacji może zakończyć się wydaniem certyfikatu albo wydaniem decyzji odmowie certyfikacji. Ponadto w przypadku, w którym podmiot przestanie spełniać warunki określone w Rozporządzeniu, cofa się certyfikat. W takim przypadku również wydana zostanie decyzja cofająca certyfikację. Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 Rozporządzenia, certyfikacji udziela się na maksymalny okres 5 lat. Przez cały ten okres certyfikowany podmiot pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać kryteria certyfikacji, określone w art. 21 ust. 3 Rozporządzenia. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest przyznany certyfikat. Certyfikowane w ten sposób organy zobowiązane będą składać corocznie sprawozdania z własnej działalności, w oparciu o przepisy Rozporządzenia zawarte w art. 21 ust. 4 zdanie 1.

Spełnienie warunków przez podmiot certyfikowany będzie także kontrolowane w ramach czynności sprawdzających przez Prezesa UKE w trakcie okresu na jaki zostanie dokonana certyfikacja (maksymalnie 5 lat). W przypadku gdy w wyniku czynności sprawdzających zostanie stwierdzone niespełnianie przez podmiot certyfikowany wymogów Rozporządzenia, Prezes UKE poinformuje o tym fakcie w projekcie protokołu po czynnościach sprawdzających, do którego podmiot certyfikowany będzie mógł wnieść zastrzeżenia do projektu protokołu. Podmioty certyfikowane zobowiązane są przekazywać Prezesowi UKE sprawozdanie z działalności, w oparciu o wytyczne określone w Rozporządzeniu.

Ze względu na zapewnienie należytej przejrzystości i ułatwienia możliwości skorzystania przez odbiorców usług z opcji pozasądowego rozstrzygania sporów, zgodnie z przepisami Rozporządzenia Prezes UKE zobowiązany będzie przekazywać Komisji Europejskiej informację o przyznanych i cofniętych certyfikatach. Informacja publikowana będzie przez Komisję Europejską na stronie internetowej.

Rozdział 4b. Przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego

W rozdziale 4b uregulowano procedurę przyznawania statusu zaufanego podmiotu

sygnalizującego.

Jak wynika z Rozporządzenia (art. 22), zaufane podmioty sygnalizujące, które działają w wyznaczonych dziedzinach i dysponują wiedzą specjalistyczną, przy wykorzystaniu odpowiednich mechanizmów wdrożonych przez platformy internetowe mogą zgłaszać tym platformom nielegalne treści, a zgłoszenia te powinny być traktowane priorytetowo. Odbywać się to ma bez uszczerbku dla wymogu przetwarzania wszystkich zgłoszeń dokonywanych w ramach mechanizmów rozpatrywania zgłoszeń i podejmowania decyzji w ich sprawie w sposób terminowy i niearbitralny oraz z zachowaniem należytej staranności.

Należy podkreślić, że jedną z wartości działalności zaufanych podmiotów sygnalizujących jest możliwość reprezentowania przez nie grup osób, których prawa nie są odpowiednio chronione ze względu na brak odpowiedniej ich reprezentacji lub wręcz nieobecność w internecie. Zgodnie z przepisami Rozporządzenia, przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego należy do kompetencji koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym osoba ubiegająca się o ten status ma siedzibę. Status ten powinien być uznawany przez wszystkich dostawców platform internetowych objętych zakresem stosowania Rozporządzenia. Jak wskazano w motywie 61 Rozporządzenia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego przyznawany powinien być wyłącznie podmiotom, a więc nie osobom, na podstawie kryteriów określonych w art. 22 Rozporządzenia, które wykazały między innymi, że posiadają szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w zakresie zwalczania nielegalnych treści oraz że działają w sposób dokładny, obiektywny i z zachowaniem należytej staranności. W celu realizacji przepisów Rozporządzenia w projekcie ustawy uregulowano procedurę ubiegania się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, zawieszenia takiego statusu i w określonych przypadkach cofnięcia statusu.

Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 Rozporządzenia będzie prowadził Prezes UKE (zgodnie z dodawanym art. 22o).

Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonuje się na wniosek podmiotu. Motyw 61 Rozporządzenia stanowić może wytyczną co do określenia rodzaju tych podmiotów, które mogą ubiegać się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Stanowi on, iż „podmioty takie mogą mieć charakter publiczny, na przykład w przypadku treści o charakterze terrorystycznym mogą to być jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie

krajowych organów ścigania lub Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania („Europol”); mogą być to także organizacje pozarządowe i podmioty prywatne lub mieszane, takie jak organizacje należące do sieci gorących linii stowarzyszenia INHOPE służących do zgłaszania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz organizacje zajmujące się zgłaszaniem nielegalnych treści rasistowskich i ksenofobicznych w internecie. Aby uniknąć obniżenia wartości dodanej takiego mechanizmu, ogólna liczba osób, którym przyznano status zaufanych podmiotów sygnalizujących na mocy niniejszego rozporządzenia, powinna być ograniczona. W szczególności do ubiegania się o status zaufanych podmiotów sygnalizujących zachęca się stowarzyszenia branżowe reprezentujące interesy swoich członków.

Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, kończy się wydawaniem przez Prezesa UKE zaświadczenia (art. 22s ust. 2).

Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065 (art. 22j).

Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art.1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot w celu ochrony danych osobowych, a także zasięga opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Przy określaniu organu do wystąpienia z prośbą o opinię, Prezes UKE powinien kierować się ich umiejscowieniem w polskim systemie prawnym oraz posiadaną przez nie wiedzą ekspercką i doświadczeniem w sektorach, w których wykonują swoje kompetencje, zapewniające możliwość adekwatnej oceny wskazanych

podmiotów operujących w danym sektorze. Przewidziano termin 30 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii. W przypadku braku przedstawienia opinii w terminie uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

Przepisy Rozporządzenia określają sytuację, w której konieczne jest cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego również następowało będzie w drodze decyzji. Ponadto zgodnie z art. 22 ust. 6 Rozporządzenia, Prezes UKE po uzyskaniu informacji, iż zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, może zawiesić status zaufanego podmiotu sygnalizującego na czas trwania kontroli. W przypadku stwierdzenia, w ramach postępowania prowadzonego z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie art. 22 ust. 6 Rozporządzenia, iż podmiot nie spełnia wymaganych warunków, Prezes UKE po negatywnym dla zaufanego podmiotu sygnalizującego wyniku czynności sprawdzających wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Na czas trwania czynności sprawdzających status zaufanego podmiotu sygnalizującego ulega zawieszeniu w formie postanowienia, na które nie służy zażalenie.

Na podmiotach, którym przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego spoczywa przy tym obowiązek przekazania sprawozdania do koordynatora do spraw usług cyfrowych. Sprawozdanie dotyczy liczby zgłoszeń wykonanych przez podmiot. Zarówno złożenie wniosku, jak i przekazanie sprawozdania, dokonywane jest w postaci elektronicznej. Podobnie jak w przypadku pozasądowych organów rozstrzygania sporów, Komisja Europejska w oparciu o informacje dot. danych kontaktowych zaufanych podmiotów sygnalizujących, uzyskane od koordynatorów do spraw usług cyfrowych, prowadzi będzie publicznie dostępną bazę danych tych podmiotów. Baza danych ułatwi dostawcom ewentualne zrewidowanie działalności podmiotów sygnalizujących.

Rozdział 4c. Status zweryfikowanego badacza

Projektowany rozdział 4c reguluje postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza. Badacze, powiązani z organizacją badawczą w rozumieniu art. 2 dyrektywy (UE) 2019/790¹⁵, mogą ubiegać się o uzyskanie statusu zweryfikowanego badacza.

---

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE

Pojęcie „organizacje badawcze”, zgodnie z rozumieniem motywu 97 Rozporządzenia, może obejmować organizacje społeczeństwa obywatelskiego prowadzące badania naukowe, których głównym celem jest wspieranie ich zadań leżących w interesie publicznym. Zweryfikowani badacze mogą wnioskować, poprzez koordynatora do spraw usług cyfrowych, o dostęp do danych bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych. Wnioski o dostęp do danych mogą dotyczyć na przykład liczby wyświetleń lub, w stosownych przypadkach, innych rodzajów dostępu odbiorców usługi do treści przed ich usunięciem przez dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych.

Przyznanie statusu zweryfikowanego badacza dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia (art. 40 ust. 8 Rozporządzenia) przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, tj. koordynatora, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie prowadził na gruncie krajowym Prezes UKE w celu udzielenia dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Potwierdzeniem przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie wydanie przez Prezesa UKE zaświadczenia. Odmowa nadania takiego statusu kończy się decyzją. Należy podkreślić, że rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez określonego dostawcę. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art.1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot albo osobę w celu ochrony danych osobowych i zasięga opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbliżonych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o status zweryfikowanego badacza w celu oceny czy we wniosku wykazano, iż oczekiwane wyniki badań przyczynią się do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o którym

---

(Dz. Urz. UE L 130 z 17.5.2019 r., s. 92).

mowa w art. 34 Rozporządzenia oraz do oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 Rozporządzenia. Prezes UKE w przypadku zasięgania opinii powinien kierować się własną wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością polskiego systemu prawnego w określeniu właściwości organów działających w dziedzinie zainteresowania danego badacza reprezentującego określoną organizację badawczą.

Wydanie zaświadczenia o nadaniu statusu zweryfikowanego badacza może być oparte o wniosek przekazany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy badacz starający się o status zweryfikowanego badacza jest członkiem organizacji badawczej innego państwa członkowskiego. Ze względu na konstrukcję Rozporządzenia, sytuację tę przewidzianą w art. 40 ust. 9 Rozporządzenia, wyczerpują wprowadzane rozwiązania ustawowe, gdyż niezależnie od przekazywania wniosku przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie, decyzję wydaje się na wniosek badacza – w tym wypadku złożony na ręce tego innego koordynatora.

Koordynator do spraw usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zobowiązany jest przekazać tym platformom lub wyszukiwarkom wniosek złożony przez zweryfikowanego badacza celem udzielenia dostępu do danych tym badaczom. Dodawany art. 22zf przewiduje sytuację, w której dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zwraca się do koordynatora do spraw usług cyfrowych z własnym wnioskiem o zmianę pierwotnie złożonego przez koordynatora wniosku. W takim przypadku koordynator zobowiązany jest rozpatrzyć sprawę zgodnie z przepisami Rozporządzenia określonymi w art. 40 ust. 6, a następnie przekazać dostawcy wniosek z uwzględnionymi zmianami lub informację o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę. Przyjęty w nowelizacji przepis ma za zadanie uszczegółwić, iż kontakt odbywa się poprzez pojedynczy punkt kontaktowy dostawcy.

W Rozporządzeniu określono także sytuację, kiedy cofa się status zweryfikowanego badacza. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza również następowało będzie w drodze decyzji. Zgodnie z art. 40 ust. 10 Rozporządzenia, Prezes UKE po stwierdzeniu, iż zweryfikowany badacz nie spełnia wymaganych warunków określonych w Rozporządzeniu, wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zweryfikowanego badacza. Wiąże się to z cofnięciem dostępu do danych, do jakich dostęp miał badacz, którego status zweryfikowanego badacza został cofnięty. Prezes UKE informuje dostawcę bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych

wyszukiwarek internetowych o cofnięciu statusu zweryfikowanego badacza oraz wycofuje wniosek o udzielenie danych przekazany temu dostawcy. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza może być poprzedzone kontrolą przeprowadzoną przez Prezesa UKE. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na niespełnianie przez badacza warunków określonych w rozporządzeniu i cofnięcia wniosku o udzielenie danych Prezes UKE informuje w formie projektu protokołu o ustaleniach podjętych w ramach czynności sprawdzających zweryfikowanego badacza, który może odnieść się do ustaleń postępowania sprawdzającego w poprzez zgłoszenie zastrzeżeń do projektu protokołu. W przypadku statusu zweryfikowanych badaczy, ze względu na zakres działalności badaczy, konkretną sprawę, w której działają, jak i zakres danych osobowych przetwarzanych w związku z rozpatrywanym wnioskiem, nie zdecydowano się na utworzenie rejestru badaczy posiadających status zweryfikowanego badacza. Koordynatorzy do spraw usług cyfrowych zobowiązani będą jednak, zgodnie z przepisami Rozporządzenia (art. 40 ust. 11), do przekazywania Radzie Usług Cyfrowych informacji o osobach lub podmiotach, którym nadano taki status.

Rozdział 4d. Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich

W projektowanym rozdziale 4d uregulowano odpowiedzialność dostawców usług pośrednich. Projekt zawiera niezbędne aspekty proceduralne umożliwiające składanie skarg na dostawców usług pośrednich, o których mowa w art. 53 Rozporządzenia. Na mocy art. 53 Rozporządzenia usługobiorcy, a także podmioty, organizacje i zrzeszenia upoważnione do działania w ich imieniu, mogą wносить skargi na dostawców usług pośrednich w związku z zarzucanym naruszeniem przepisów Rozporządzenia. Skarga taka jest składana do koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub ma siedzibę odbiorca usługi. Skargi składane przez usługobiorców mogą być impulsem do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia. Skarżący musi być poinformowany przez koordynator do spraw usług cyfrowych o sposobie rozpatrzenia skargi wraz z uzasadnieniem – w tym zakresie również o przekazaniu skargi koordynatorowi do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego dla miejsca siedziby dostawcy usług pośrednich, którego dotyczy skarga.

Projekt przyznaje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych uprawnienie do żądania od skarżącego przedstawienia tłumaczenia na język polski skargi oraz dokumentacji przedłożonych w języku obcym. Obowiązek sporządzenia tłumaczenia obciąża stronę. Rozwiązanie to pozwala zachować elastyczność i efektywność działania organu, gdyż na etapie

wstępnej oceny koordynator do spraw usług cyfrowych będzie mógł analizować treść skargi sporządzonej w języku obcym, w szczególności w języku angielskim, bez konieczności żądania tłumaczenia. Dopiero w przypadku podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego lub prowadzonego w przedmiocie stwierdzenia naruszenia przepisów DSA, strona będzie mogła zostać zobowiązana do przedstawienia tłumaczenia na język polski. Wprowadzenie przepisu pozwalającego koordynatorowi do spraw usług cyfrowych żądać tłumaczenia eliminuje ryzyko, że organ będzie zmuszony ponosić koszty przekładu obszernych dokumentów, które mogą być istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Po wszczęciu postępowania naruszeniowego przez właściwy organ, skarżący ma prawo składania na piśmie - z własnej inicjatywy lub na prośbę właściwego organu - wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.

Jeżeli skarga podlega kompetencji innego właściwego organu w jego państwie członkowskim, koordynator do spraw usług cyfrowych, który ją otrzymał, zobowiązany jest przekazać ją temu organowi.

Rozdział reguluje zasady prowadzenia postępowania w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia. W ustawie określono m.in. procedurę prowadzenia postępowania wyjaśniającego i wydania nakazu zaprzestania naruszeń. W projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę, niezależnie od tego przez jaki podmiot prowadzone będzie postępowanie. Zachowanie odrębnych procedur postępowania właściwych dla poszczególnych organów mogłoby skutkować sytuacją, że postępowania o wydanie nakazu związanego z naruszeniem obowiązków wynikających z Rozporządzenia byłyby prowadzone w różny sposób na podstawie odmiennych przepisów, co nie byłoby zrozumiałe i przejrzyste dla stron postępowania. Z tego względu w projekcie ustawy zaproponowano jednolitą odrębną procedurę.

Postępowanie zaczynać się będzie od wydania przez właściwy organ postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia oraz zawiadomienia o tym stron postępowania. W toku postępowania właściwe organy uprawnione są do przeprowadzenia kontroli. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem kontrola będzie mogła być prowadzona przez koordynatora do spraw usług cyfrowych - Prezesa UKE, Prezesa UOKiK albo Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, jako właściwe organy, w zakresie wynikającym z Rozporządzenia i ich właściwości. Z uwagi na fakt, że kontrola będzie dotyczyła przestrzegania przez podmioty kontrolowane przepisów

Rozporządzenia, w projekcie ustawy przewidziano jedną wspólną procedurę kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził. Jak wskazano wcześniej, również w przypadku kontroli jest to podyktowane koniecznością zapewnienia stosowania przy kontroli jednolitych procedur i uprawnień organu prowadzącego kontrolę, a także zagwarantowaniem takich samych praw kontrolowanemu bez względu, na to który organ przeprowadzi kontrolę. Przepisy projektowanego rozdziału będą miały zastosowanie w przypadku czynności kontrolnych prowadzonych w ramach postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia.

Kontrolę wszczyna się z urzędu. Kontrolę będą mogli przeprowadzić pracownicy urzędu obsługującego właściwy organ, a wziąć w niej udział również pracownicy koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 60 Rozporządzenia oraz osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości. Przepisy przewidują elementy niezbędne do zawarcia w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli. Elementy upoważnienia wzorowane są na analogicznym katalogu z art. 49 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.). Projektowane przepisy na wzór regulacji obecnie stosowanych, zawartych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zawierają katalog czynności, do których przeprowadzający kontrolę jest upoważniony. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości. Obok tego, ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności, sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających eksperckiej wiedzy, wprowadzono regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiadomości specjalne. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez organ przeprowadzający kontrolę. Z kontroli sporządza się protokół kontroli, do którego kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia zastrzeżeń, w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

Właściwy organ podczas kontroli będzie mógł zwrócić się do Policji w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku w miejscu dokonywania kontroli przez pracowników kontrolującego. Asysta funkcjonariuszy Policji ma zapewnić sprawny i bezpieczny przebieg czynności kontrolnych. W tym celu funkcjonariusze asystują kontrolującym przy wejściu do siedziby kontrolowanego, zapewniają kontrolującym bezpieczne przeniesienie zebranych w toku kontroli materiałów do siedziby kontrolującego oraz legitymują osoby obecne

w miejscu kontroli.

Projekt przewiduje również możliwość zwrócenia się przez właściwy organ o pomoc w przeprowadzeniu kontroli do NASK-PIB w celu wsparcia podmiotu kontrolującego w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych, biorąc pod uwagę doświadczenie NASK-PIB w zakresie realizacji swoich zadań statutowych (w tym prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie cyberbezpieczeństwa, prowadzenie działań w cyberprzestrzeni, w tym testów bezpieczeństwa oraz działalność CSIRT NASK). Pomoc NASK-PIB polega w szczególności na interpretacji dzienników systemowych w celu ustaleniu stanu faktycznego dotyczącego aktywności w korzystaniu usługobiorców z usług świadczonych przez dostawców usług pośrednich.

Możliwość udziału Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w kontroli w celu nadzoru nad przestrzeganiem art. 26 ust. 3 oraz art. 28 ust. 2 Rozporządzenia zagwarantowana będzie przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego – dzięki instytucji zagadnienia wstępnego. Organ właściwy zawieszalby postępowanie w trybie art. 97 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli prawdopodobnym byłoby naruszenie przez podmiot kontrolowany art. 26 ust. 3 lub art. 28 ust. 2 Rozporządzenia dotyczących przetwarzania danych w ramach reklamy behawioralnej na platformach internetowych. Postępowanie byłoby zawieszone do czasu rozstrzygnięcia tej kwestii przez Prezesa UODO jako zagadnienia wstępnego. Rozwiązanie to odpowiada na potrzebę zapewnienia gwarancji niezależności organu nadzorczego, której poszanowanie jest wymagane mocą art. 8 ust. 3 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 w zw. z art. 34 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, a także wielokrotnie podkreślanej w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Po zakończeniu postępowania właściwy organ uprawniony będzie:

- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia. W decyzji tej właściwy organ będzie mógł też określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia obowiązków w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji;
- nie wydawać decyzji, jeżeli dostawca zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z Rozporządzenia;

- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w przypadku wydawania decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania spoczywa na dostawcy.

Dodano również uprawnienie do wydawania decyzji nakazującej dostawcy usług pośrednich zamieszczenia wyraźnego ostrzeżenia dla usługobiorców wchodzących na interfejs internetowy oraz uniemożliwienia dostępu do treści naruszającej rozporządzenie 2022/2065.

Obok tego, jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy - że dostawca naruszył obowiązki wynikające z Rozporządzenia, a dostawca zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, właściwy organ będzie mógł, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. W takiej decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt dostawcy, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna.

Projektodawca umożliwił również stosowanie środków tymczasowych, o których mowa w art. 51 ust. 2 lit. e Rozporządzenia – jeżeli dalsza działalność dostawcy usług pośrednich może spowodować poważne i trudne do usunięcia skutki, właściwy organ, w celu zapobieżenia tym skutkom, może, w drodze postanowienia, zobowiązać dostawcę, któremu jest zarzucane naruszenie przepisów Rozporządzenia, do ograniczenia zakresu świadczonych usług lub zmiany praktyk naruszających przepisy Rozporządzenia.

Ponadto w projekcie ustawy zawarto rozwiązanie, zgodnie z którym właściwy organ mógł, bez wszczynania postępowania, wystąpić do dostawcy w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia, aby umożliwić dostawcy w określonym terminie, nie krótszym niż 14 dni, przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie. W tym kontekście projektowana ustawa wprowadza analogiczne rozwiązania na wzór przepisów innych aktów Unii Europejskiej, w tym Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej.

Projektowany art. 22zzh ust. 3 zapewnia stosowanie art. 51 ust. 3 Rozporządzenia,

umożliwiając złożenie wniosku do Sądu ochrony konkurencji i konsumentów o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia. Złożenie wniosku musi być poprzedzone żądaniem, aby organ zarządzający dostawcy bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania określający niezbędne środki mające na celu zaprzestanie naruszenia. Żądanie przedłożenia planu działania może nastąpić, jeżeli wszystkie inne uprawnienia, o których mowa w art. 51 Rozporządzenia, zostały wyczerpane, a naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody, których nie można uniknąć w drodze wykonania innych uprawnień.

Jak określono w art. 15a ust. 3, zgodnie z projektem w sprawach nieuregulowanych w ustawie przewiduje się stosowanie Kodeksu postępowania administracyjnego do postępowań prowadzonych przez właściwy organ. Jak określono w kolejnych przepisach ustawy, przed właściwymi organami mogą toczyć się postępowania administracyjne, związane z regulacjami Rozporządzenia z zakresu prawa procesowego oraz kontrolą w celu weryfikacji przestrzegania przepisów Rozporządzenia, którą sprawują właściwe organy w zakresie swoich właściwości. Tego typu konstrukcja podyktowana jest koniecznością uniknięcia sytuacji, w której w ramach próby stworzenia szczegółowego postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia pominięte zostałyby określone, niezbędne elementy postępowania, oraz z drugiej strony uniknięcia konieczności nadmiernego odwoływania do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

W projektowanym art. 15a ust. 4 ustawodawca przewidział, że od decyzji właściwego organu stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego dotyczące wznowienia postępowania, uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji. Oznacza to, że wyłącznym trybem weryfikacji decyzji właściwego organu na wniosek strony będzie jej zaskarżenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Ratio legis tego przepisu polega na wykluczeniu możliwości uruchomienia przez stronę tego samego postępowania przed właściwym organem dwóch różnych trybów kontroli prawidłowości decyzji właściwego organu – zwyczajnego (SOKiK na zasadach określonych w kpc) i nadzwyczajnego (na podstawie kpa). Projektowany przepis wyeliminuje w ten sposób zarówno konkurencyjne, jak i następcze stosowanie środków prawnych wzruszenia zarówno

decyzji, jak i postanowień właściwego organu. Takie rozwiązanie jest zasadne z punktu widzenia wyspecjalizowanego charakteru spraw wynikających ze stosowania Rozporządzenia i zapewnienia bezpieczeństwa prawnego.

Cele stawiane przez Rozporządzenie wskazują na wymóg zapewnienia skutecznej i odpowiedniej ochrony praw osób, których prawa wskazane w Rozporządzeniu zostały naruszone, i zgodne są z założeniem projektodawcy, co przekłada się również na poszanowanie wartości określonych w Konstytucji.

Rozdział 4e. Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądami

W projektowanym rozdziale 4e uregulowano kwestie odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami.

Zgodnie z motywem 121 Rozporządzenia, „bez uszczerbku dla ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu przepisów dotyczących wyłączenia z odpowiedzialności w odniesieniu do informacji przekazywanych lub przechowywanych na żądanie odbiorcy usługi, dostawca usług pośrednich powinien ponosić odpowiedzialność za szkody poniesione przez odbiorców usługi spowodowane naruszeniem obowiązków określonych w niniejszym Rozporządzeniu przez tego dostawcę. Takie odszkodowanie powinno być zgodne z przepisami i procedurami określonymi w obowiązującym prawie krajowym i powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się dostępnych na mocy przepisów o ochronie konsumentów”. Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy zawarto regulacje dotyczące odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia.

W art. 54 Rozporządzenia uregulowano, że odbiorcy usługi mają prawo dochodzić od dostawców usług pośrednich, zgodnie z prawem UE i prawem krajowym, odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

W projekcie ustawy w celu zagwarantowania odbiorcy usługi prawa dochodzenia od dostawców usług pośrednich odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z Rozporządzenia, przesądzono, że w zakresie nieuregulowanym w Rozporządzeniu do roszczeń odbiorców usług z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r.

poz. 1610, 1615, 1890 i 1933 oraz z 2024 r. poz. 653). Zdecydowano również, iż sądem właściwym będzie sąd okręgowy. Jest to podyktowane ciężarem oraz skomplikowaniem tych spraw, dotyczących często szczególnie chronionych danych odbiorcy usługi.

W dodawanym art. 22zto proponuje się także, analogicznie jak w innych sprawach dotyczących np. ochrony praw konsumentów, przyznanie właściwym organom i zaufanym podmiotom sygnalizującym prawa wytaczania powództwa na rzecz odbiorcy usługi z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia, za jego zgodą, a także wstępowania, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.

Rozporządzenie przewiduje, że usługobiorcy mają prawo umocować podmiot, organizację lub zrzeszenie (spełniające określone kryteria) „do wykonania w ich imieniu praw przyznaných niniejszym rozporządzeniem” (art. 86). Ustawa umożliwiającą stosowanie rozporządzenie powinna zawierać zatem zasady doprecyzowujące kwestię reprezentowania osób, których prawa wynikające z Rozporządzenia zostały naruszone, przez organizacje społeczne w postępowaniach przed sądami krajowymi (przepisy kpc w kontekście postępowań sądowych nie zapewniają w tym zakresie obecnie wystarczającej podstawy prawnej).

Rozdział 4f. Przepisy o karach pieniężnych

W projektowanym rozdziale 4f uregulowano nakładanie i wysokość kar pieniężnych.

Projektowany art. 22z uprawnia właściwy organ – zgodnie z jego właściwością, do nałożenia kar pieniężnych w drodze decyzji za niewypełnianie lub nienależyte wypełnianie obowiązków określonych w poszczególnych przepisach Rozporządzenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż przesłanki nakładania i maksymalne wysokości kar wynikają wprost z Rozporządzenia (art. 52). Właściwy organ będzie mógł nałożyć na podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów Rozporządzenia karę pieniężną na podstawie i na warunkach określonych w Rozporządzeniu, w wysokości do 6% światowego obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Należy podkreślić, iż wysokość maksymalnej kary, wynosząca 6% światowego obrotu, wynika wprost z Rozporządzenia. W związku z tym unijny prawodawca nie przewidział możliwości odstąpienia od tej wysokości w kierunku przewyższającym tę wartość. Trzeba zwrócić uwagę, iż w przypadku wystąpienia ewentualnego sporu co do wysokości kary za dane naruszenie, w oparciu o odrębne przepisy krajowe, to do właściwego organu należy obowiązek wskazania odpowiedniej podstawy prawnej, a co za tym idzie doboru odpowiedniej wysokości kary,

w wartościach wskazanych w przepisach.

Ponadto właściwy organ będzie mógł nałożyć na podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów Rozporządzenia karę pieniężną na podstawie i na warunkach określonych w Rozporządzeniu, w wysokości do 1% światowego obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary – w przypadku, jeżeli podmiot ten nie poddaje się kontroli lub nie wypełnia obowiązków związanych z udzieleniem informacji, o których mowa w Rozporządzeniu, a które związane są z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową tych podmiotów. W takich przypadkach kara w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu może być również nałożona na wszelkie inne osoby działające w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawcy usług pośrednich, lub członka personelu lub przedstawiciela dostawcy usług pośrednich.

Wprowadza się również możliwość nałożenia okresowej kary pieniężnej, której maksymalna dzienna wysokość wynosi nie więcej niż 5% średniego dziennego światowego obrotu lub dochodu danego podmiotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Wprowadzenie okresowych kar pieniężnych podyktowane jest zapewnieniem zaprzestania naruszenia zgodnie z wydaną decyzją nakazującą usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Zgodnie z Rozporządzeniem Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby grzywny lub okresowe kary pieniężne nakładane za naruszenia powinny być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne w zależności od zaistniałych okoliczności analizowanych w każdym przypadku indywidualnie, poprzez ustanowienie krajowych przepisów i procedur zgodnie z Rozporządzeniem, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów dotyczących ogólnych warunków nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych.

Organ powinien przy wymierzaniu kary brać pod uwagę w szczególności charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia lub podejrzenia naruszenia, a w stosownych przypadkach także zdolność ekonomiczną, techniczną i operacyjną danego podmiotu obowiązane do przestrzegania przepisów Rozporządzenia.

Wysokość kar, zgodnie z Rozporządzeniem, uzależniona jest od światowego obrotu wykazanego przez podmiot. W tym kontekście wskazać należy, iż pojęcie to wykorzystywane jest w unijnych rozporządzeniach, w tym w Rozporządzeniu, o którym mowa w niniejszym uzasadnieniu, oraz w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, jak i w polskim prawodawstwie, w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Wpływa to na potencjalny

wymiar kary, różnicując ją w tym zakresie od kar przewidzianych dotychczasowymi przepisami właściwymi dla właściwych organów, a więc wykluczając możliwość powstania ewentualnej dysproporcji. Podyktowane jest to charakterem obowiązków przewidzianych w Rozporządzeniu.

Administracyjne kary pieniężne będą stanowiły dochód budżetu państwa.

W odniesieniu do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879 i 1685), który dotyczy między innymi zobowiązań podatkowych, kwestii zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę, wygaśnięcia zobowiązań podatkowych, ulg, przedawnień, nadpłaty, odpowiedzialności solidarnej i podatkowej osób trzecich, a także praw i obowiązki następców prawnych i podmiotów przekształconych.

Ze względu na specyfikę spraw, których dotyczą nałożone kary, przewidziano w dodawanym art. 22zzx, iż od decyzji w sprawie nałożenia kar przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Podyktowane jest to wysokim poziomem wyspecjalizowania obowiązków i stosunkowo wąskiego zakresu podmiotów, które mogą być objęte karą, tj. dostawców usług pośrednich.

Zmiany w przepisach innych ustaw – art. 2-10.

W przepisach zmieniających zawarto zmiany w obowiązujących ustawach mających na celu spójność wprowadzanych zmian z obowiązującymi przepisami prawa.

W art. 2 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841 oraz z 2025 r. 620 i 1172) wynikające z dodania właściwości rzeczowej dla sądu okręgowego (roszczenia wynikające z naruszenia obowiązków Rozporządzenia) oraz dla sądu ochrony konkurencji i konsumentów (wnioski o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich oraz odwołania od decyzji właściwego organu).

W art. 3 wprowadza się zmianę w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2025 r. poz. 132 i 620) podlegającą na modyfikacji art. 17 § 1a, zgodnie z którym do zażaleń na postanowienia wydanych przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister albo w stosunku do których brak organu

wyższego stopnia, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

W art. 4 wprowadza się zmiany w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222), polegające na: wskazaniu, iż Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 Rozporządzenia oraz na zobowiązaniu Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do przekazywania do wiadomości koordynatorowi do spraw usług cyfrowych decyzji nałożonej na dostawcę platformy udostępniania wideo, o której mowa w art. 47t ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji. Modyfikuje się ponadto ust. 8 w art. 47t w związku z dezaktualizacją zawartego w nim odesłania.

W art. 5 wprowadza się zmianę w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2025 r. poz. 24) polegającą na aktualizacji odesłania znajdującego się w ust. 3 w art. 22¹.

W art. 6 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170), w związku z uchyceniem art. 12-15 w ustawie o świadczeni usług drogą elektroniczną. Podyktowane jest to koniecznością ujednoczenia odesłania do uchylonych w niniejszej ustawie przepisów rozdziału 3 dotyczących wyłączenia odpowiedzialności usługodawcy z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną, poprzez zastąpienie ich odesłaniami do odpowiednich przepisów Rozporządzenia.

Projektowany art. 7 dokonuje zmiany w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616 oraz z 2025 r. 794) polegającej na wskazaniu Prezesa UOKiK jako właściwego organu, o którym mowa w art. 49 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).

Projektowany art. 8 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803), stanowiący dostosowanie do projektowanej w art. 11a ust. 22 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną możliwości wpisania na listę ostrzeżeń domeny internetowej wykorzystywanej przez stronę internetową, której mechanizm działania jest oparty na publikacji treści naruszających cudze prawa, w szczególności publikując bez uprawnień cudze utwory. Lista ostrzeżeń będzie dotyczyła nie

tylko wyłudzeń danych i niekorzystnego rozporządzenia mieniem użytkowników internetu, ale również nielegalnych treści, o których mowa w art. 11a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Mechanizm odwoławczy od wykonania decyzji Prezesa UKE w tym zakresie będzie prowadzony na podstawie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Ze zmianą ustawy o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej związany jest przepis przejściowy (art. 10), zgodnie z którym porozumienie, na podstawie którego funkcjonuje aktualnie lista ostrzeżeń dotycząca domen internetowych, które służą do wyłudzeń danych i niekorzystnego rozporządzenia mieniem użytkowników internetu, zostanie rozszerzona o nielegalne treści, których mowa w art. 11a ust. 1. Aktualne strony porozumienia w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy będą mogły zgłosić oświadczenie woli o braku zgody na stanie się stroną porozumienia rozszerzonej listy ostrzeżeń.

Projektowany art. 9 dokonuje zmiany w ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221) polegającej na wskazaniu Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Przepisy końcowe

Mając na względzie, że Rozporządzenie weszło w życie z dniem 16 listopada 2022 r. niezbędne jest, aby projektowane zmiany zostały wprowadzone do polskiego porządku prawnego jak najszybciej.

Zgodnie z art. 93 Rozporządzenia jest ono stosowane od dnia 17 lutego 2024 r. Do tego dnia państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej oraz przekazują Komisji i Radzie Usług Cyfrowych nazwę swojego właściwego organu wyznaczonego na koordynatora do spraw usług cyfrowych wraz z jego danymi do kontaktu oraz nazwy innych właściwych organów, wraz z wyznaczonymi im odpowiednimi zadaniami.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej i służy ich stosowaniu.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na funkcjonowanie gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w związku z wyposażeniem właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i egzekwowalności przepisów rozporządzenia 2022/2065. Tym samym, w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ, podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne - użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 zostaną wyposażeni w możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Ponadto, projektowana ustawa przewiduje możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.

Projekt ustawy stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mateusz Sztobryn, Departament Współpracy Międzynarodowej mateusz.sztobryn@cyfra.gov.pl Jarosław Sekuła, Wydział Zarządzania Internetem i Międzynarodowych Regulacji Cyfrowych, Departament Współpracy Międzynarodowej Jaroslaw.Sekula@cyfra.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 18.09.2025</p> <p>Źródło: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych)</p> <p>Nr w wykazie prac UC21</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

4 października 2022 r. przyjęte zostało przez Radę do Spraw Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), zwane dalej „rozporządzeniem 2022/2065”. Ministerstwo Cyfryzacji jest odpowiedzialne za zapewnienie skutecznego stosowania przepisów wynikających z tego rozporządzenia w polskiej przestrzeni prawnej. Organem odpowiedzialnym za przygotowanie nowej regulacji prawnej w tym zakresie jest minister właściwy do spraw informatyzacji, gdyż do jego zadań, zgodnie z art. 12a ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej należą sprawy dotyczące rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną.

Rozporządzenie 2022/2065 jest aktem bezpośrednio stosowanym i każde z państw członkowskich zobowiązane jest do zapewnienia jego skutecznego stosowania w swoim porządku prawnym poprzez przyjęcie właściwych przepisów wewnętrznych. W rozporządzeniu 2022/2065 do uregulowania na poziomie krajowym przekazano wyznaczenie organu pełniącego rolę koordynatora ds. usług cyfrowych tj. regulatora odpowiadającego za przestrzeganie przepisów rozporządzenia 2022/2065 w Polsce oraz nadanie mu odpowiednich uprawnień z tym związanych.

Niezbędne jest wprowadzenie:

1) procedur krajowych wynikających z rozporządzenia 2022/2065, tj. certyfikacja, przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i zweryfikowanego badacza,

2) przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli,

3) regulacji dotyczących kar pieniężnych.

Proponowane działania legislacyjne zostały oparte na założeniu, iż regulacja na poziomie krajowym dotyczyć będzie wyłącznie przepisów, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym lub takich, w których rozporządzenie 2022/2065 zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim.

Przyjęcie zmian w przepisach oraz prace wdrożeniowe służyć będą realizacji celów, dla których podjęta została inicjatywa unijna. Zapewnienie skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów, stanowiące jeden z wymogów prawidłowego wdrożenia rozporządzenia 2022/2065, przyczyni się m.in. do bardziej efektywnej ochrony przed nielegalnymi treściami w Internecie (m.in. poprzez ujednoczenie procedury usuwania takich treści tzw. procedura notice-and-action). Stosowanie procedur wynikających z rozporządzenia 2022/2065 pomoże lepiej chronić użytkownika przed potencjalnie nadmiarowym usuwaniem treści (mechanizmy odwołania od decyzji platformy o usunięciu lub blokadzie treści). Mechanizmy nadzoru nad działalnością platform (w ramach współpracy regulatorów wyznaczonych w państwach członkowskich oraz Komisji Europejskiej) zwiększą skuteczność egzekwowania przepisów także wobec dużych platform internetowych działających transgranicznie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W ramach prac wdrożeniowych rozporządzenia 2022/2065 rekomenduje się nowelizację ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, stanowiącej implementację dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), zmienianej przepisami rozporządzenia 2022/2065. Prace wdrożeniowe wymagać będą również nowelizacji innych aktów prawnych, w których zawarte są odesłania do zmienianych przepisów ww. ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jak i odpowiednich przepisów sektorowych.

Nowelizacja ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną przewiduje:

- 1) uchylenie przepisów dotyczących zasad wyłączenia odpowiedzialności usługodawców z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną, które stanowią implementację dyrektywy 2000/31/WE, w zakresie zmienianym przez rozporządzenie 2022/2065, a które wraz z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 będą stosowane bezpośrednio w państwach członkowskich;
- 2) wprowadzenie procedury wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów przywrócenia dostępu do treści;
- 3) wskazanie Prezesa UKE jako właściwego organu sprawującego nadzór nad stosowaniem przepisów rozporządzenia 2022/2065 oraz powierzenie mu roli koordynatora ds. usług cyfrowych w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065. Wraz z wejściem w życie ustawy nowelizującej kompetencje Prezesa UKE rozszerzone zostaną o obowiązki organu nadzorczego oraz koordynatora ds. usług cyfrowych wskazane w rozporządzeniu 2022/2065, m.in. konieczność przeprowadzania kontroli nad podmiotami zobowiązanymi do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, nakładanie administracyjnych kar pieniężnych, współpraca z koordynatorami innych państw członkowskich oraz z Radą Usług Cyfrowych i Komii-

sją Europejską;

- 4) wskazanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, oraz Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jako właściwych organów sprawujących nadzór nad stosowaniem przepisów rozporządzenia 2022/2065 w zakresie swojej właściwości, określonej przepisami ustawy;
- 5) uregulowanie zasad i trybu certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 6) uregulowanie zasad i trybu przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 7) uregulowanie zasad i trybu przyznawania statusu zweryfikowanego badacza;
- 8) określenie zasad prowadzenia postępowania kontrolnego związanego z przestrzeganiem przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez podmioty do tego zobowiązane;
- 9) uregulowanie kwestii dotyczących administracyjnych kar pieniężnych możliwych do nałożenia przez właściwe organy w związku ze stwierdzeniem nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez podmioty do tego zobowiązane. Maksymalne wartości dotyczące wymierzanych kar pieniężnych wprost wynikają z rozporządzenia 2022/2065;
- 10) zmiany w innych ustawach wymagane ujednoczeniem przepisów ze względu na zmianę odesłań spowodowanych uchyleciem rozdziału 3 nowelizowanej ustawy.

Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 każde państwo członkowskie zobowiązane jest wyznaczyć organ, któremu powierzono zadanie nadzorowania stosowania i, w razie potrzeby, egzekwowania stosowania niniejszego rozporządzenia, który w każdym państwie członkowskim - koordynatora ds. usług cyfrowych. Koordynator ds. usług cyfrowych powinien działać jako pojedynczy punkt kontaktowy w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065 dla Komisji, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów ds. usług cyfrowych z innych państw członkowskich, jak również dla innych właściwych organów danego państwa członkowskiego. W szczególności, w przypadku gdy w danym państwie członkowskim zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia powierzono kilku właściwym organom, koordynator ds. usług cyfrowych powinien pełnić funkcje koordynacyjne i współpracować z tymi organami zgodnie z prawem krajowym określającym ich odpowiednie zadania, bez uszczerbku dla niezależnej oceny przeprowadzonej przez pozostałe właściwe organy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić współpracę pomiędzy koordynatorem ds. usług cyfrowych a innymi właściwymi organami wyznaczonymi na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi, takich jak łączenie zasobów, wspólne grupy zadaniowe, wspólne czynności sprawdzające i mechanizmy współpracy. W projekcie ustawy przewidziano funkcjonowanie działającej przy Prezesie UKE Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych. Będzie to organ opiniotwórczo-doradczy Prezesa UKE w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych. W skład Rady będą wchodzić przedstawiciele pozasądowych organów rozstrzygania sporów, zaufanych podmiotów sygnalizujących, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, organizacje społeczne oraz gospodarcze związane z rynkiem usług cyfrowych. Prace Rady będą służyły regularnemu zbieraniu opinii interesariuszy w kwestii egzekwowania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy wskazano właściwe organy w sprawach z zakresu określonego w rozporządzeniu 2022/2065 oraz koordynatora do spraw usług cyfrowych, którego rolę pełnić będzie Prezes UKE. Jednocześnie w projekcie

ustawy, z uwagi na zakres właściwości, przewidziano, że część obowiązków związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065, będzie wykonywana przez właściwe organy, czyli przez Prezesa UOKiK, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesa UKE w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2022/2065.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano minimalne elementy jakie powinny zawierać nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazy udzielenia informacji. W prawie polskim nie istnieje szczególna podstawa prawna, która umożliwiłaby złożenie wniosku do sądu o wydanie takiego nakazu, jedynym wyjątkiem jest art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (rozporządzenie 2021/784 dot. treści terrorystycznych stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 9 rozporządzenia 2022/2065). Z tego względu, aby zapewnić możliwość stosowania art. 9 i 10 rozporządzenia 2022/2065 w Polsce, w projekcie umieszczona została procedura wydawania nakazów.

Projekt zawiera tryb administracyjny wydawania nakazów w stosunku do nielegalnych treści:

- 1) których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 119 § 1, art. 148a § 1, art. 151, art. 156a, art. 189a, art. 190 § 1, art. 190a § 2, art. 191a § 1, art. 200 § 3 i 5, art. 200a, art. 200b, art. 202 § 1, 3-4c, art. 224a, art. 256 § 1-2, art. 257, art. 286 § 1 i 2, art. 287 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383) lub w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, lub
- 2) pochwalających lub nawołujących do popełnienia czynu zabronionego określonego w pkt 1.

Projekt ustawy uprawnia prokuratora, Policję, Straż Graniczną w zakresie przestępstwa określonego w art. 189a Kodeksu karnego (handel ludźmi), usługobiorcę oraz zaufany podmiot sygnalizujący do złożenia wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich. Za organy właściwe do rozpatrzenia wniosku uznani zostali Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – w zakresie treści występujących w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej – w zakresie innych treści.

Usługobiorca będzie również mógł złożyć wniosek o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

W wyniku przeprowadzonego postępowania, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego wskazanego w przepisach ustawy, lub pochwalają lub nawołują do popełnienia czynu zabronionego, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób nie budzący wątpliwości świadczą o nielegalnej treści;
- 2) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w sprawie nie świadczą o nielegalnej treści, na podstawie której nałożono te ograniczenia;
- 4) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w sprawie w sposób niebudzący wątpliwości nie świadczą o nielegalnej

treści;

5) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści, na podstawie których nałożono te ograniczenia.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano wprowadzenie na poziomie państw członkowskich możliwości zaangażowania się, w dobrej wierze, w pozasądowe rozstrzyganie sporów przez certyfikowane organy, które dysponują niezbędną niezależnością, środkami i wiedzą ekspercką, aby wykonywać swoje działania w sposób sprawiedliwy, szybki i oszczędny. Niezależność pozasądowych organów rozstrzygania sporów należy zapewnić również na poziomie osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów, w tym za pomocą zasad dotyczących konfliktu interesów. Z tego względu w projekcie ustawy przewidziano procedurę certyfikacji podmiotów, które byłby zainteresowane prowadzeniem tego typu polubownych postępowań. Zgodnie z opracowaną procedurą certyfikacji dokonywał będzie Prezes UKE jako koordynator do spraw usług cyfrowych. Mając na uwadze merytorykę powierzonego Prezesowi UKE zadania określono, iż przed dokonaniem certyfikacji powinien on zasięgnąć opinii organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o certyfikację w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Przewidziano przy tym termin 30 dni na przedstawienie opinii od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie. Braku przedstawienia opinii, o którą wystąpił Prezes UKE, do organu administracji publicznej, nie wstrzymuje postępowania w sprawie certyfikacji. Certyfikacji dokonuje się na wniosek organu pozasądowego rozstrzygania sporów. Celem przyspieszenia postępowania, jak również w związku z wypełnianiem postulatów należytej cyfryzacji administracji, wniosek składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Wniosek nie jest obciążony koniecznością uiszczenia opłaty. Certyfikacja dokonywana jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065. Postępowanie w sprawie udzielenia certyfikacji może zakończyć się wydaniem certyfikatu albo wydaniem decyzji o odmowie certyfikacji. Ponadto w przypadku, w którym podmiot przestanie spełniać warunki określone w rozporządzeniu 2022/2065, cofa certyfikację. W takim przypadku również wydana zostanie decyzja cofająca certyfikację. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie certyfikacji i o cofnięciu certyfikacji przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, certyfikacji udziela się na maksymalny okres 5 lat. Przez cały ten okres certyfikowany podmiot pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać warunki określone w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest przyznany certyfikat. Certyfikowane w ten sposób organy zobowiązane będą składać corocznie sprawozdania z własnej działalności, w oparciu o przepisy rozporządzenia 2022/2065 zawarte w art. 21 ust. 4 zdanie 1. W projekcie przewidziano także możliwość złożenia przez podmiot wniosku o przedłużenie okresu certyfikacji. Prezes UKE prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz organów pozasądowych rozstrzygania sporów, którym udzielił certyfikacji.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano także funkcjonowanie instytucji zaufanych podmiotów sygnalizujących, działających w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą specjalistyczną, za pośrednictwem mechanizmów zgłaszania i działania wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla wymogu przetwarzania wszystkich zgłoszeń dokonywanych w ramach tych mechanizmów i podejmowania decyzji w ich sprawie w sposób terminowy i niearbitralny oraz z zachowaniem należytej staranności. W myśl rozporządzenia 2022/2065 status zaufanego podmiotu sygnalizującego powinien być przyznawany przez koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego,

w którym podmiot ubiegający się o ten status ma siedzibę; status ten powinien być uznawany przez wszystkich dostawców platform internetowych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Status zaufanego podmiotu sygnalizującego należy przyznawać wyłącznie podmiotom (a nie osobom), które to podmioty wykazały między innymi, że posiadają szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w zakresie zwalczania nielegalnych treści oraz że działają w sposób dokładny, obiektywny i z zachowaniem należytej staranności. W celu realizacji przepisów rozporządzenia 2022/2065 w projekcie ustawy uregulowano procedurę ubiegania się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, zawieszenia takiego statusu i w określonych przypadkach cofnięcia statusu. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia 2022/2065 będzie prowadził Prezes UKE na wniosek podmiotu, który ubiega się o przyznanie takiego statusu. W celu wypełniania postulatów należytej cyfryzacji administracji, wniosek składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Motyw 61 rozporządzenia 2022/2065 stanowić może wytyczną co do określenia rodzaju tych podmiotów, które mogą ubiegać się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, kończy się wydaniem przez Prezesa UKE zaświadczenia. Prezes UKE prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz zaufanych podmiotów sygnalizujących. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego występuje o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz zasięga opinii innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Ze względu na wagę zagadnienia, jakim jest działalność zaufanych podmiotów sygnalizujących, Prezes UKE może wystąpić o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych w sytuacji, w której zgodnie z oceną Prezesa UKE kwestia ochrony danych osobowych okaże się nadrzędna. Przewidziano termin 30 dni na przedstawienie informacji lub opinii od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie, przy czym jeżeli organy, nie zajmą stanowiska w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony. Prezes UKE rozpatruje wniosek o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

Przepisy rozporządzenia 2022/2065 określają sytuację, w której konieczne jest cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego będzie również następowało w drodze decyzji. Ponadto zgodnie z art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, Prezes UKE po uzyskaniu informacji, iż zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, może zawiesić, w drodze postanowienia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego na czas trwania kontroli. W przypadku stwierdzenia, w ramach postępowania prowadzonego z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, iż podmiot nie spełnia wymaganych warunków, Prezes UKE po negatywnym dla zaufanego podmiotu sygnalizującego wyniku postępowania sprawdzającego wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i cofnięciu statusu przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Podobnie w projekcie ustawy uregulowano przyznawanie statusu zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Przyznanie statusu zweryfikowanego badacza dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065 przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, tj. koordynatora, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę. Wniosek, w celu wypełniania postulatów należytej cyfryzacji administracji, składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie prowadził na gruncie krajowym Prezes UKE a potwierdzeniem przyznania tego statusu będzie wydanie zaświadczenia. Odmowa nadania takiego statusu kończy się decyzją. Należy podkreślić, że rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez wskazanego dostawcę. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza występuje o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz zasięga opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem badań, będących przedmiotem wniosku o dostęp do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Prezes UKE w przypadku zasięgnięcia opinii powinien kierować się własną wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością polskiego systemu prawnego w określeniu właściwości organów działających w dziedzinie zainteresowania danego badacza reprezentującego określoną organizację badawczą. Prezes UKE zobowiązany będzie występować o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Podyktowane jest to ryzykiem naruszenia ochrony danych osobowych w przypadku udzielenia dostępu badaczowi do danych danego dostawcy, co wymaga należytej oceny każdego takiego wniosku. Wydanie zaświadczenia o nadaniu statusu zweryfikowanego badacza może być oparte o wniosek przekazany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy badacz starający się o status zweryfikowanego badacza jest członkiem organizacji badawczej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim. Ze względu na konstrukcję rozporządzenia 2022/2065, sytuację tę przewidzianą w art. 40 ust. 9 rozporządzenia 2022/2065, wyczerpują wprowadzane rozwiązania ustawowe, gdyż niezależnie od przekazywania wniosku przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie, decyzję wydaje się na wniosek badacza – w tym wypadku złożony na ręce tego innego koordynatora. Koordynator do spraw usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zobowiązany jest przekazać tej platformie lub wyszukiwarce wniosek złożony przez zweryfikowanego badacza celem udzielenia dostępu do danych tym badaczom. Przewidziano sytuację, w której dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zwraca się do koordynatora do spraw usług cyfrowych z własnym wnioskiem o zmianę pierwotnie złożonego przez koordynatora wniosku. W takim przypadku koordynator zobowiązany jest rozpatrzyć sprawę zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2065 określonymi w art. 40 ust. 6, a następnie przekazać dostawcy wniosek z uwzględnionymi zmianami lub informację o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę. Przyjęty w nowelizacji przepis ma za zadanie uszczegółowić, iż kontakt odbywa się poprzez pojedynczy punkt kontaktowy dostawcy oraz wskazywać, że Prezes UKE, w drodze decyzji, wyraża zgodę lub odmawia zgody na zmianę wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, na wniosek bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, złożony na podstawie art. 40 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. W rozporządzeniu 2022/2065 określono także sytuację, kiedy cofa się status zweryfikowanego badacza. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza również następowało będzie w drodze decyzji. Zgodnie z art. 40 ust. 10 rozporządzenia 2022/2065, Prezes UKE po stwierdzeniu, iż zweryfikowany badacz nie spełnia wymaganych warunków określonych w rozporządzeniu 2022/2065, wydaje decyzję o zakończeniu dostępu do danych dla zweryfikowanego

badacza Prezes UKE informuje dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej wycofuje wniosek o udzielenie danych przekazany temu dostawcy. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza może być poprzedzone kontrolą przeprowadzoną przez Prezesa UKE. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie przyznania statusu zweryfikowanego badacza i cofnięciu statusu przysługuje skarga do sądu administracyjnego. W przypadku statusu zweryfikowanych badaczy, ze względu na zakres działalności badaczy, konkretną sprawę, w której działają, jak i zakres danych osobowych przetwarzanych w związku z rozpatrywanym wnioskiem, nie zdecydowano się na utworzenie rejestru badaczy posiadających status zweryfikowanego badacza. Koordynatorzy do spraw usług cyfrowych zobowiązani będą jednak, zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2065, do przekazywania Radzie Usług Cyfrowych informacji o osobach lub podmiotach, którym nadano taki status.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano, że bez uszczerbku dla ustanowionych tym rozporządzeniem przepisów dotyczących wyłączenia z odpowiedzialności w odniesieniu do informacji przekazywanych lub przechowywanych na żądanie odbiorcy usługi, dostawca usług pośrednich powinien ponosić odpowiedzialność za szkody poniesione przez odbiorców usługi spowodowane naruszeniem obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu przez tego dostawcę. Takie odszkodowanie powinno być zgodne z przepisami i procedurami określonymi w obowiązującym prawie krajowym i powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się dostępnych na mocy przepisów o ochronie konsumentów. Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy zawarto regulacje dotyczące odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

W projekcie ustawy zawarto także przepisy dotyczące prowadzenia kontroli w celu weryfikacji przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065. W projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę przeprowadzania kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził.

W celu zagwarantowania przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 w projekcie ustawy przewidziano nakładanie kar pieniężnych. Wysokość kar określono uwzględniając wymogi rozporządzenia 2022/2065, zgodnie z którymi państwa członkowskie zapewnią możliwość karania za naruszenia obowiązków ustanowionych w rozporządzeniu 2022/2065 w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstrasżający, uwzględniając charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia oraz mając na uwadze interes publiczny, zakres i rodzaj prowadzonej działalności, jak również możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by grzywny lub okresowe kary pieniężne nakładane za naruszenia były w każdym indywidualnym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, poprzez ustanowienie krajowych przepisów i procedur zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów dotyczących ogólnych warunków nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. W myśl rozrządzenia 2022/2065 państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń tego rozporządzenia przez dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji oraz przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania zgodnie z art. 51 rozporządzenia 2022/2065. Należy zwrócić uwagę, iż państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy usług pośrednich, ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozporządzenia 2022/2065, z wyjątkami tj.: 1. Komisja ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozdziału III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065; 2. w odniesieniu do dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych Komisja ma uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania tego rozporządzenia inne niż określone w rozdziale III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065; 3. jeżeli Komisja nie wszczęła postępowania w sprawie tego samego naruszenia, państwo członkowskie, w którym znajduje się

główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, ma w odniesieniu do tych dostawców uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania obowiązków wynikających z rozporządzenia innych niż określone w rozdziale III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065.

Należy podkreślić, iż zakres wyłączenia stosowania przepisów nowelizowanej ustawy nie uległ zmianie. Przepisy związane z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy, które do tej pory odwoływały się do implementowanych w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, od tej pory stosowane będą z uwzględnieniem bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia 2022/2065, w których zawarte są analogiczne przepisy. W związku z tym przepisy ustawy nadal nie będą stosowane do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem określonych regulacji rozporządzenia 2022/2065.

Projektowana procedura w zakresie nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu w zakresie blokowania dostępu do nielegalnych treści służy realizacji podstawowych celów rozporządzenia 2022/2065, jakim jest zapewnienie bezpiecznego i przewidywalnego środowiska internetowego, ale wykracza poza minimalne regulacje wymagane do realizacji obowiązków wynikających z prawa Unii Europejskiej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie 2022/2065 jest aktem prawnym bezpośrednio obowiązującym, zatem będzie miało bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Jednym z celów dla którego przyjęto rozporządzenie jest zapewnienie skutecznego nadzoru nad dostawcami usług pośrednich oraz zapewnienie spójnego poziomu ochrony odbiorców ich usług. Rozporządzenie ma ułatwić funkcjonowanie przedsiębiorstw na jednolitym rynku, w taki sposób, aby nie musiały one dostosowywać się do możliwie rozbieżnych przepisów krajowych. Wszystkie państwa członkowskie UE będą stosowały przepisy rozporządzenia 2022/2065. Jednocześnie jednak niniejsze rozporządzenie pozostawia pewne kwestie do uregulowania i doprecyzowania w prawie krajowym poszczególnych państw członkowskich. W szczególności dotyczy to zaprojektowania skutecznego systemu egzekwowania przepisów rozporządzenia w danym państwie.

W efekcie w pozostałych państwach członkowskich UE, analogicznie jak w przypadku Polski, były prowadzone lub są prowadzone nadal niezbędne prace wdrożeniowe. Obejmują one wyznaczenie organu, który ma pełnić funkcje nadzorcze wynikające z rozporządzenia (koordynator ds. usług cyfrowych) oraz ewentualne przyznanie dodatkowych zadań wynikających z rozporządzenia innym regulatorom krajowym. Prace te obejmują także przegląd i dostosowanie (zmiana bądź uchylenie) przepisów krajowych dotyczących dostawców usług pośrednich do nowych wymogów, jakie nakłada niniejsze rozporządzenie (w tych państwach gdzie przyjęto regulacje krajowe wchodzące w zakres merytoryczny spraw regulowanych w rozporządzeniu 2022/2065). Przepisy rozporządzenia mają charakter pionierski, tj. jest to pierwsza tak kompleksowa regulacja na świecie regulująca zasady działania dostawców usług pośrednich pod kątem sposobu moderowania przez nich treści.

Poniżej przedstawiono organy wskazane do pełnienia roli koordynatora ds. usług cyfrowych w innych państwach członkowskich UE:

Państwo	Koordynator ds. usług cyfrowych – wyznaczony lub planowany do wyznaczenia	Zakres kompetencji danego regulatora
Austria	KommAustria (Austrian Communications Authority)	Media
Belgia	Belgian Institute for Postal and Telecoms (BIPT)	Telekomunikacja, Poczta
Bułgaria	Communications Regulation Commission	Telekomunikacja, Poczta
Chorwacja	Croatian Regulatory Authority for Network Industries (HAKOM)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Cypr	Cyprus Radiotelevision Authority (CRTA)	Media
Czechy	Czech Telecommunication Office	Telekomunikacja, Poczta
Dania	Danish Competition and Consumer Authority (DCCA)	Ochrona konkurencji, Ochrona konsumentów
Estonia	Consumer Protection and Technical Regulatory Authority (CPTRA)	Telekomunikacja, Koleje, Ochrona konsumentów
Finlandia	Finnish Transport and Communications Agency (Traficom)	Transport, Telekomunikacja
Francja	Regulatory Authority for Audiovisual and Digital Communication (ARCOM)	Media, Telekomunikacja
Niemcy	Federal Network Agency (Bundesnetzagentur, BNetzA)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje, Energia
Grecja	Hellenic Telecommunications and Post Commission (EETT)	Telekomunikacja, Poczta
Węgry	National Media and Infocommunications Authority (NMHH)	Media, Telekomunikacja
Irlandia	Media Commission (Coimisiún na Meán)	Media
Włochy	Authority for Communications Guarantees	Media, Telekomunikacja, Poczta

	(AGCOM)	
Łotwa	Consumer Rights Protection Centre	Ochrona konsumentów
Litwa	Communications Regulatory Authority (RRT)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Luksemburg	Competition Authority	Ochrona konkurencji
Malta	Malta Communications Authority (MCA)	Telekomunikacja, Poczta, eCommerce
Holandia	Authority for Consumers and Markets (ACM)	Ochrona konkurencji, Telekomunikacja, Transport, Poczta, Energia, Ochrona konsumentów
Portugalia	National Communications Authority	Telekomunikacja, Poczta
Rumunia	National Authority for Administration and Regulation in Communications (ANCOM)	Telekomunikacja, Poczta
Słowacja	Council for Media Services	Media
Słowenia	Agency for Communication Networks and Services (AKOS)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Hiszpania	National Markets and Competition Commission (CNMC)	Ochrona konkurencji, Telekomunikacja, Energy, Poczta, Transport
Szwecja	Postal and Telecommunication Authority (PTA)	Telekomunikacja, Poczta

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Użytkownicy internetu	93,3% gospodarstw domowych w Polsce.	GUS (Społeczeństwo informacyjne w Polsce w 2022 r.).	Możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.

<p>Dostawcy usług pośrednich</p>	<p>Około 10 tyś. w całej UE</p> <p>W Polsce działa 3952 przedsiębiorców telekomunikacyjnych – oferujących usługę pośrednictwa w rozumieniu DSA.</p> <p>Na koniec września 2022 r. w Polsce zarejestrowanych było 6239 firm określonych na podstawie klasyfikacji PKD jako potencjalni hostingodawcy.</p> <p>Brak danych dotyczących liczby platform internetowych.</p>	<p>Brak rzeczowych rejestrów dostawców usług pośrednich utrudnia adekwatne określenie liczby podmiotów. Impact Assessment wykonany przez Komisję Europejską szacuje liczbę takich dostawców w Europie na około dziesięć tysięcy (występujących w formie mikro, małych, średnich i dużych przedsiębiorstw) – dane KE.</p> <p>Dane pochodzą z Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych prowadzonego przez UKE.</p> <p>Podklasa 63.11.Z, Przetwarzanie danych; zarządzanie stronami internetowymi (hosting) i podobna działalność. Z tej liczby jedynie 33 są sklasyfikowane jako średnie lub duże firmy.</p> <p>Trudność w określeniu liczby podmiotów tego rodzaju wynika między innymi z faktu, iż definicja platformy została wprowadzona do prawa stosunkowo niedawno.</p>	<p>Obowiązki nakładane przez rozporządzenie 2022/2065, konieczność poddania się kontroli wypełniania obowiązków określonych w rozporządzeniu 2022/2065 przeprowadzanej przez Prezesa UKE, możliwość konieczności uiszczenia kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.</p> <p>Uniemożliwienie dostępu do domen internetowych wpisanych na listę ostrzeżeń (dotyczy wyłącznie przedsiębiorstw telekomunikacyjnych zapewniających dostęp do internetu będących stroną porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej).</p>
<p>Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</p>	<p>1</p>	<p>Informacja ogólnodostępna</p>	<p>Szereg obowiązków, związanych z powierzeniem Prezesowi UKE roli właściwego organu oraz koordynatora ds. usług cyfrowych, których spełnienie wymusza zwiększenie liczby</p>

			<p>pracowników ze względu na znaczną liczbę obowiązków nieistniejących w obowiązującym stanie prawnym. Wprowadzony zostaje obowiązek kontrolowania przestrzegania przepisów przez podmioty do tego zobowiązane oraz przewiduje się możliwość nakładania kar pieniężnych. Zgodnie z przepisami projektu ustawy Prezes UKE wydawać będzie decyzje w postępowaniach dotyczących:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, oraz nakazów przywrócenia dostępu do treści - certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów; - przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego; - przyznania statusu zweryfikowanego badacza. <p>Prezes UKE będzie również organem zobowiązanym do prowadzenia współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych innych państw członkowskich.</p>
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	1	Informacja ogólnodostępna	<p>Projekt ustawy nakłada na Prezesa UOKiK obowiązki w zakresie spraw, o których mowa w rozdziale III sekcja 4 rozporządzenia 2022/2065 oraz innych spraw dotyczących ochrony konsumentów, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2065. W ramach tych obowiązków Prezes UOKiK uprawniony będzie do przeprowadzania kontroli i nakładania kar pieniężnych. Organ zobowiązany będzie również przysyłać do Prezesa UKE coroczne sprawozdanie z</p>

			przeprowadzonych przez siebie działań związanych z pełnieniem organu właściwego w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065.
Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy nakłada na Przewodniczącego KRRiT obowiązki w zakresie spraw, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2065 dotyczących platform udostępniania wideo, w rozumieniu art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722, oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222), z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065. W ramach tych obowiązków KRRiT uprawniona będzie do przeprowadzania kontroli i nakładania kar pieniężnych. KRRiT zobowiązany będzie również przysyłać do Prezesa UKE coroczne sprawozdanie z przeprowadzonych przez siebie działań związanych z pełnieniem organu właściwego w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065.
Organy pozasądowego rozstrzygania sporów	Brak danych	Brak danych	Rozporządzenie 2022/2065 nakłada na państwa członkowskie obowiązek certyfikowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów na potrzeby rozwiązywania sporów wynikających z decyzji dostawców platform internetowych (art. 20 rozporządzenie 2022/2065). Projekt ustawy ustanawia procedurę certyfikacji takich organów.
Zaufane podmioty sygnalizujące	Brak danych	Brak danych	Dostawcy platform internetowych wprowadzają niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń

			dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące, działające w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą ekspercką, za pośrednictwem mechanizmów. Projekt ustawy ustanawia procedurę uzyskiwania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.
Zweryfikowani badacze	Brak danych	Brak danych	Na uzasadniony wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych udzielają dostępu do danych zweryfikowanym badaczom, którzy spełniają wymogi określone w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Projekt ustawy ustanawia procedurę uzyskiwania statusu zweryfikowanego badacza.
Sądy administracyjne	16 wojewódzkich sądów administracyjnych i Naczelny Sąd Administracyjny	Informacja ogólnodostępna	Rozpatrywanie skarg na decyzje Prezesa UKE.
Sądy okręgowe	47	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw związanych z roszczeniami odbiorców usług za naruszenia obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065. Rozpoznawanie spraw przekazanych na podstawie sprzeciwu strony niezadowolonej z decyzji Prezesa UKE lub Przewodniczącego KRRiT.
Sądy apelacyjne	11	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw w związku z nowymi uprawnieniami sądów

			okręgowych.
Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	1	Informacja ogólnodostępna	Rozpatrywanie odwołań od decyzji i postanowień właściwych organów w sprawach określonych przepisami rozporządzenia 2022/2065.
Sąd Apelacyjny w Warszawie	1	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw w związku nowymi uprawnieniami Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Prokuratury	342 prokuratur rejonowych i 46 prokuratur okręgowych	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwi prokuratorowi w zakresie jego właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom
Policja	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwi Policji, w zakresie jej właściwości działania, składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom; pomoc w przeprowadzeniu kontroli dostawców usług pośrednich.
Straż Graniczna	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwi Straży Granicznej, w zakresie jej właściwości działania (handel ludźmi), składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	1	Informacja ogólnodostępna	Udzielanie informacji w zakresie wniosków o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz wniosków o dostęp do danych dla badaczy.
NASK – Państwowy Instytut Badawczy	1	Informacja ogólnodostępna	Pomoc w przeprowadzeniu kontroli dostawców usług pośrednich, prowadzenie listy ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ustawy zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej

Krajowa Administracja Skarbowa	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia organom KAS składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom
--------------------------------	---	---------------------------	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniach 5-19 stycznia 2024 r. przeprowadzono konsultacje założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw wdrażającej rozporządzenie 2022/2065. Podsumowanie konsultacji umieszczono na stronie internetowej Ministerstwa Cyfryzacji: <https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/wyniki-konsultacji-zalozen-wdrozenia-aktu-o-uslugach-cyfrowych-w-polsce>

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa. Od 14 marca do 15 kwietnia 2024 r. trwały uzgodnienia, konsultacje publiczne oraz opiniowanie projektu ustawy wdrażającej rozporządzenie 2022/2065.

Dnia 19 lipca 2024 r. projekt, w związku z wprowadzonymi w nim zmianami, został ponownie skierowany do uzgodnień, konsultacji publicznych oraz opiniowania.

Poniżej wskazano podmioty, do których został przesłany projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych:

1. Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Gospodarczej,
5. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
6. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
7. Polska Izba Handlu,
8. Izba Gospodarki Elektronicznej,
9. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
10. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
11. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
12. Fundacja Nowoczesna Polska,
13. Fundacja Projekt Polska,
14. Internet Society Poland,
15. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
16. Fundacja Panoptikon,
17. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,

18. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
19. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
20. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
21. Związek Rzemiosła Polskiego,
22. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
23. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
24. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
25. Fundacja ePaństwo,
26. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,
27. Federacja Konsumentów,
28. Związek Cyfrowa Polska,
29. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
30. Sektorowa Rada ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
31. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
32. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
33. Fundacja Open Allies,
34. Fundacja Instrat,
35. Fundacja Startup Poland,
36. Wikimedia Europe,
37. Fundacja Forum Konsumentów,
38. Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców Repropol,
39. Stowarzyszenie Sygnał,
40. Izba Wydawców Prasy,
41. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS),
42. Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (ZAPA),
43. Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR,
44. Stowarzyszenie Kreatywna Polska (SKP),
45. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
46. Sieć Badawcza Łukasiewicz – PORT,
47. Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej.

Wyznaczono 30 dni na zgłaszanie uwag w ramach konsultacji publicznych.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania do następujących podmiotów:

1. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
2. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
3. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

FGPŚ + FEP	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ZUS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
NFZ	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FP + FS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FGPŚ + FEP	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ZUS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
NFZ	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FP + FS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FGPŚ + FEP	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Źródła finansowania	Ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy dla części 05 – Naczelny Sąd Administracyjny, 09 – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, 10 – Urząd Ochrony Danych Osobowych; 53 – UOKiK, 76 - UKE, 88 – Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych i nie będą stanowić podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p><u>Administracyjne kary pieniężne:</u></p> <p>Projekt zakłada, że Prezes UKE może nałożyć na dostawcę usług pośrednich obowiązany do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, w drodze decyzji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 6% światowego obrotu osiągniętego przez ten podmiot w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, • okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5% średniego dziennego obrotu dostawcy usług pośrednich osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień opóźnienia, • administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu lub światowego obrotu danego podmiotu w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. <p>Przedmiotowe rozwiązania wpłyną na wielkość wpływów finansowych do budżetu państwa. Jednocześnie</p>											

ze względu na istotne *novum* przedmiotowych rozwiązań określenie nawet przybliżonych skutków finansowych jest utrudnione.

Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 dostawcy usług pośrednich, którzy nie mają siedziby w UE, ale oferują usługi w UE wyznaczają na piśmie osobę prawną lub fizyczną do działania w charakterze ich przedstawiciela prawnego w jednym z państw członkowskich, w których dostawca oferuje swoje usługi. Takie rozwiązanie ma ułatwić egzekwowanie obowiązków rozporządzenia od dostawców z państw trzecich. W myśl rozporządzenia 2022/2065 w przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych w odniesieniu do dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego przysługuje również uprawnienie do przyjęcia środków tj.:1. żądania, aby organ zarządzający tych dostawców bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania określający niezbędne środki mające na celu zaprzestanie naruszenia, zapewnił przyjęcie takich środków przez dostawcę i przedłożył sprawozdanie z przyjętych środków; 2. w przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych uzna, że dostawca usług pośrednich nie spełnił w wystarczający sposób tych wymogów, że naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody oraz że naruszenie to wiąże się z przestępstwem zagrażającym życiu lub bezpieczeństwu osób – zwrócenia się do organu sądowego swojego państwa członkowskiego z wnioskiem o nakazanie tymczasowego ograniczenia dostępu odbiorców do usługi, której dotyczy naruszenie, lub – wyłącznie gdy nie jest to wykonalne z przyczyn technicznych – do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	pracownicy*	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym adekwatnej współpracy w ramach wszelkich czynności kontrolnych określonych przepisami. Obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez właściwy organ.						
	sektor mikro-, małych i średnich	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym adekwatnej współpracy w ramach wszelkich czynności kontrolnych określonych przepisami.						

	przedsiębiorstw	Obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez właściwy organ.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 obywatele zyskają możliwość wnoszenia skarg do Prezesa UKE na działanie dostawców usług pośrednich.
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>*szczegółowy wpływ na pracowników – w związku ze zwiększeniem zatrudnienia dla UOKiK, UKE i MS – został przedstawiony w załączniku do OSR. Powyżej przedstawiono łączne kwoty wynagrodzeń brutto dla wszystkich tych instytucji.</p> <p>Wpływ na przedsiębiorców</p> <p>Dokonując oceny wpływu projektowanych zmian należy zwrócić uwagę, iż precyzyjne oszacowanie skutków przedmiotowych regulacji jest utrudnione, a w przypadku niektórych aspektów na obecnym etapie prowadzonych prac nieosiągalne. Kontrolom wykonywanym przez Prezesa UKE oraz inne właściwe organy podlegać będą nie tylko przedsiębiorcy, lecz wszyscy usługodawcy oferujący usługi pośrednie polegające na świadczeniu usług znanych jako usługi „zwykłego przekazu”, „cachingu” i „hostingu”. Projekt ustawy nie nakłada na te podmioty dodatkowych, wychodzących poza ramy rozporządzenia 2022/2065 obowiązków, a jedynie służy wyposażeniu właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i egzekwowalności przepisów rozporządzenia 2022/2065. Tym samym, w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ, podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 mogą być zmuszone do poniesienia wydatków koniecznych do wdrożenia rozwiązań określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Szacowane koszty, które potencjalnie będą musiały zostać poniesione przez podmioty zależą od paru czynników, takich jak zasięg oddziaływania usługodawcy (terytorialny, liczba użytkowników korzystających z usług), jak i modelu biznesowego przyjętego przez dany podmiot. Szczegółowe wyliczenia wskazane są w <i>Impact Assessment</i> wykonanym przez Komisję Europejską. W zakresie projektowanej ustawy koszty poniesione przez podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 związane byłyby z hipotetycznymi karami pieniężnymi, do których nakładania uprawniony jest właściwy organ w zakresie swojej właściwości, w przypadku stwierdzenia niewywiązywania się z przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez te podmioty. Należy wyraźnie podkreślić, iż nowe obowiązki po stronie przedsiębiorców oraz ewentualne koszty z tym związane wynikają wprost z przepisów rozporządzenia 2022/2065, nie zaś z samego projektu ustawy.</p> <p>Wpływ na obywateli</p> <p>Obywatele – jako użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 zostaną wyposażeni w możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Ponadto, projektowana ustawa przewiduje możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach</p>	

postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.

Wpływ na poziom gwarancji procesowych przysługujących stronom postępowania

Stronami postępowania przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom są wnioskodawca, dostawca usług pośrednich oraz i usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku. Jednocześnie dostawca usług pośrednich będzie zobowiązany do przekazania zawiadomienia o wniesionym wniosku usługobiorcy, który opublikował treść. Usługobiorca ten będzie miał z kolei możliwość przedstawienia stanowiska w sprawie w terminie 2 dni od otrzymania zawiadomienia. Rozwiązanie to z jednej strony odpowiada na potrzebę uznania praw użytkownika, a z drugiej strony umożliwia sprawne procedowanie.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Projekt ustawy nie nakłada na podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 obowiązków wychodzących poza zakres tego rozporządzenia. Wśród obowiązków nałożonych przez rozporządzenie 2022/2065 wymienić należy następujące obowiązki.

A. Obowiązki dostawców usług pośrednich:

1. wyznaczanie pojedynczego punktu kontaktowego umożliwiającego dostawcy bezpośrednią komunikację z organami państw członkowskich oraz Komisją i Radą Usług Cyfrowych;
2. wyznaczanie pojedynczego punktu kontaktowego umożliwiające odbiorcom usługi bezpośrednią i szybką komunikację z nimi, drogą elektroniczną i w sposób przyjazny dla użytkownika;
3. uwzględnianie w warunkach korzystania z usług informacji na temat wszelkich ograniczeń, które nakładają w związku z korzystaniem z ich usług, w odniesieniu do informacji przekazywanych przez odbiorców usługi;

4. co najmniej raz w roku dostawcy usług pośrednich mają obowiązek podania do wiadomości publicznej w formie nadającym się do odczytu maszynowego oraz w łatwo dostępny sposób jasne, łatwo zrozumiałe sprawozdania dotyczące wszelkiego moderowania treści, które dokonali w danym okresie;

B. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do dostawców usługi hostingu, w tym platform internetowych:

1. obowiązek wdrażania mechanizmów umożliwiających dowolnej osobie lub dowolnemu podmiotowi zgłoszenie im obecności w ich usłudze określonych informacji, które dana osoba lub dany podmiot uważają za nielegalne treści;

2. obowiązek przedstawiania wszystkim zainteresowanym odbiorcom usługi jasne i konkretne uzasadnienie w odniesieniu do ograniczeń nałożonych ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez odbiorcę usługi stanowią nielegalne treści lub są niezgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy;

3. w przypadku gdy dostawca usługi hostingu poweźmie jakiegokolwiek informacje dające podstawę do podejrzenia, że popełniono, popełnia się lub może dojść do popełnienia przestępstwa zagrażającego życiu lub bezpieczeństwu osoby lub osób, ma obowiązek natychmiast informować o swoim podejrzeniu organy ścigania lub organy sądowe zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich i przekazać wszystkie dostępne informacje na ten temat;

C. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do platform internetowych (z wyłączeniem dotyczącym mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw):

1. obowiązek zapewnienia odbiorcom usługi, w tym osobom lub podmiotom, które dokonały zgłoszenia, dostępu do skutecznego wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, który umożliwia im elektroniczne i bezpłatne wnoszenie skarg na decyzję;

2. obowiązek informowania o możliwości skorzystania przez odbiorców usługi z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz współpraca, w dobrej wierze, z wybranym certyfikowanym organem pozasądowego rozstrzygnięcia sporów w celu rozstrzygnięcia sporu;

3. wprowadzenie niezbędnych środków technicznych i organizacyjnych w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące;

4. obowiązek zawieszania na rozsądny okres i po wydaniu uprzedniego ostrzeżenia świadczenie usług na rzecz odbiorców usługi często przekazujących oczywiście nielegalne treści;

5. dostawcy platform internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, mają obowiązek zapewniać, aby odbiorcy usługi byli w stanie w sposób jasny, wyraźny, zwięzły i jednoznaczny oraz w czasie rzeczywistym stwierdzić, m.in. że informacje są reklamą;

6. dostawcy platform internetowych, którzy korzystają z systemów rekomendacji, w prostym i przystępnym języku mają obowiązek określać w swoich warunkach korzystania z usług główne parametry stosowane w ich systemach rekomendacji;

7. dostawcy platform internetowych dostępnych dla małoletnich mają obowiązek wprowadzać odpowiednie i proporcjonalne środki, aby zapewnić wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w ramach

świadczonych przez siebie usług.

8. specjalne obowiązki platform handlowych w zakresie sprawdzania tożsamości osób trzecich („Know Your Business Customer”, KYBC), zgodność w fazie projektowania, kontrole wrywkowe, informowanie konsumentów o nielegalnym produkcie lub nielegalnej usłudze.

Projekt przewiduje, w przypadku postępowań kontrolnych lub dotyczących certyfikacji oraz nadawania statusów zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, konieczność wydania decyzji przez Prezesa UKE, co wiąże się z koniecznością zwiększenia liczby dokumentów oraz procedur. Jednakże przepisy dotyczące kontroli, jak i wydawania innych decyzji oparte są na rozwiązaniach obecnie stosowanych w polskim systemie prawnym, zwłaszcza przez Prezesa UKE w postępowaniach innych niż te dotyczące zakresu niniejszego projektu. Tym samym wykorzystanie znajomości praktyk tego typu postępowań skutkować będzie obniżeniem negatywnego wpływu na czas postępowania lub liczbę dokumentów. Zarazem zarówno skargi na działanie usługodawców, kierowane do Prezesa UKE, jak i decyzje związane z certyfikacją oraz nadawaniem statusów zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, przystosowane są do elektroniczności.

Dodatkowo rozporządzenie 2022/2065 przewiduje powierzenie części obowiązków wynikających z kontroli przestrzegania przepisów tego rozporządzenia Komisji Europejskiej, co wpływa na ostateczny wymiar pracy krajowych organów nadzorczych, ograniczony do działań dotyczących co do zasady krajowych usługodawców. Według projektu ustawy postępowanie zaczyna się będzie od wydania przez właściwy organ postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadomienia o tym stron postępowania. Kontrola będzie mogła być prowadzona przez koordynatora do spraw usług cyfrowych - Prezesa UKE albo właściwy organ, w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2022/2065. Z uwagi na fakt, że kontrola będzie dotyczyła przestrzegania przez podmioty kontrolowane przepisów rozporządzenia 2022/2065, w projekcie ustawy przewidziano jedną wspólną procedurę kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził. W przypadku kontroli jest to podyktowane koniecznością zapewnienia stosowania przy kontroli jednolitych procedur i uprawnień organu prowadzącego kontrolę, a także zagwarantowaniem takich samych praw kontrolowanemu bez względu, na to który organ przeprowadzi kontrolę. Prezes UKE, KRRiT oraz Prezes UOKiK są uprawnieni i zobowiązani do kontroli weryfikacji przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Kontrolę wszczyna się z urzędu. W celu zapewnienia pewności prawnej i rzetelności przeprowadzenia kontroli odwołano się do zawartych obecnie m.in. w ustawie – Prawo komunikacji elektronicznej regulacji wymagających, aby co do zasady kontrole przeprowadzali pracownicy właściwego urzędu (a zatem osoby pozostające w stosunku pracy) po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Projektowane przepisy na wzór regulacji obecnie stosowanych, zawartych w ustawie – Prawo komunikacji elektronicznej oraz ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawierają katalog czynności, do których przeprowadzający kontrolę jest upoważniony. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości. Obok tego, ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności, sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających eksperckiej wiedzy, wprowadzono regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości wiedzę specjalistyczną, czy też pracownicy Komisji Europejskiej. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez organ przeprowadzający kontrolę. Z kontroli sporządza się projekt wystąpienia pokontrolnego. Po zakończeniu

postępowania właściwy organ uprawniony będzie:

- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. W decyzji tej właściwy organ będzie mógł też określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia obowiązków w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji;

- wydać decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie ich stosowania;

Jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich:

- 1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia oraz usunięcia jego skutków;
- 2) zaprzestał naruszania przepisów rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia

właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań.

Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w przypadku wydawania decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania spoczywa na dostawcy. Projektowane przepisy określają skutki stwierdzenia nieprawidłowości w następstwie przeprowadzanego postępowania, tj. możliwość nałożenia kary. Regulacją umożliwiającą nałożenie kary na podstawie wyników kontroli w ramach przeprowadzanego postępowania podyktowana jest zapobiegnięciem sytuacji, w której kara groziłaby dopiero za nieusunięcie nieprawidłowości wykazanych w ewentualnym zaleceniu pokontrolnym. Przepisy ustawy nie przewidują realizacji mechanizmu zaleceń pokontrolnych, gdyż w przypadku dostawców usług pośrednich i ich obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/2065, nadrzędnymi wartościami są czas i sprawność działania, ze względu na ciągły, trwający w czasie rzeczywistym charakter naruszania praw odbiorców usługi. Inne rozwiązanie mogłoby skutkować, wbrew celowi przepisów, ewentualną zachętą do nieprzestrzegania przepisów.

Projekt ustawy wprowadza obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE w zakresie ustanowienia procedury krajowej umożliwiającej wydawanie nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści, o których mowa w art. 9 rozporządzenia 2022/2065. Za organy właściwe do wydawania nakazów uznane zostały Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji – w zakresie treści występujących w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej – w zakresie innych treści. W wyniku przeprowadzonego postępowania właściwy organ wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich;
- 2) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez

dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę;

3) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich;

4) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę.

9. Wpływ na rynek pracy

Przewiduje się zwiększenie liczby miejsc pracy związane ze zwiększeniem liczby etatów w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej, Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz w sądownictwie.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne:	

Omówienie wpływu

Rozporządzenie 2022/2065 oraz projekt ustawy wymuszają dostosowanie w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej systemów telekomunikacyjnych ułatwiających rozpatrywanie przez organ spraw oraz utrzymywanie kontaktu z obywatelami. Przewiduje się, iż potencjalne zmiany powinny objąć istniejące już systemy teleinformatyczne wykorzystywane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej.

W związku z wprowadzeniem możliwości zaskarżenia decyzji UKE w sprawie certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów, przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz przyznania statusu zweryfikowanego badacza – przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów administracyjnych.

W związku z wprowadzeniem prawa dochodzenia od dostawców usług pośrednich odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów okręgowych.

W związku z rozpatrywaniem zaskarżeń od rozstrzygnięć właściwych organów w sprawach określonych przepisami rozporządzenia 2022/2065, projektowana regulacja spowoduje zwiększony wpływ spraw do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a co za tym idzie także Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie ustawy planowane jest po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem określających procedurę nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom (oraz związane z nią zmiany dostosowujące), nakazy usunięcia

ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu oraz nakazy udzielenia informacji

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie jest konieczne przeprowadzenie ewaluacji ze względu na charakter wdrożeniowy projektu ustawy, określającego ramy instytucjonalne i proceduralne stosowania rozporządzenia 2022/2065. Zgodnie z art. 55 rozporządzenia 2022/2065 Prezes UKE jako koordynator ds. usług cyfrowych sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności na podstawie tego rozporządzenia, uwzględniające liczbę skarg otrzymanych na podstawie art. 54 rozporządzenia oraz przegląd działań następczych. Rozporządzenie wprowadza nakład na koordynatorów ds. usług cyfrowych obowiązek podania rocznego sprawozdania do wiadomości publicznej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego. Na tej podstawie możliwa będzie ocena stosowania rozporządzenia 2022/2065 w Polsce.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak